

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Posiedzenie
Komisji Samorządu Terytorialnego
i Administracji Państwowej (149.)
w dniu 12 lutego 2014 r.

VIII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych (druk senacki nr 554, druki sejmowe nr 1726, 1989 i 1989-A).
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o Policji, ustawy o Straży Granicznej, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o Biurze Ochrony Rządu, ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawy o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 543, druki sejmowe nr 1497, 1975 i 1975-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 13 minut 07)

(Posiedzeniu przewodniczą zastępca przewodniczącego Stanisław Iwan oraz przewodniczący Janusz Sepiół)

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Proszę państwa, otwieram dzisiejsze posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Dzisiaj mamy do rozpatrzenia dwa punkty. Punkt pierwszy to rozpatrzenie ustawy o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych; druk senacki nr 554 oraz druki sejmowe nr 1726, 1989 i 1989-A.

W drugiej kolejności będziemy procedowali nad ustawą o zmianie ustawy o Policji, ustawy o Straży Granicznej, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o Biurze Ochrony Rządu, ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawy o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw; druk senacki nr 543.

Proszę państwa, przystępujemy do omawiania pierwszego punktu.

Chciałbym powitać wszystkich przybyłych gości, ale jeszcze nie mam przed sobą listy. A więc, z całym szacunkiem... Widzę panią minister...

Jakby pani minister była uprzejma przedstawić ustawę... Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Mlochowska:

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo Senatorowie!

Przedstawiamy dzisiaj rządowy projekt ustawy o zbiorach publicznych, który zmierza do uchylecia obowiązującej do tej pory ustawy z 1933 r. i tak naprawdę wprowadzi nowe zasady prowadzenia zbiorów publicznych. Chcemy, aby te zasady były przede wszystkim mniej zbiurokratyzowane i bardziej przejrzyste.

Wprowadzamy kilka prostych zasad funkcjonowania zbiorów publicznych. Pierwszą z nich, naszym zdaniem najważniejszą, jest zrezygnowanie z dotychczasowych pozwoleń na zbiórki publiczną i zastąpienie ich zgłoszeniem.

Teraz to będzie dosyć automatyczny proces. Jeżeli tylko zgłoszenie będzie zawierało wszystkie niezbędne informacje, to będzie ono przyjmowane.

Co ważne, znacząco skracamy czas trwania całej procedury, ponieważ jeżeli zostanie przysłane zgłoszenie w formie elektronicznej, to w ciągu trzech dni na stronie zostanie zamieszczona odpowiednia informacja i będzie można już rozpocząć zbiórki. W przypadku zgłoszenia papierowego ze względów czysto formalnych będzie to trwało siedem dni, ponieważ taka procedura wymaga od nas trochę więcej pracy, a więc i trochę więcej czasu.

Termin jest o tyle istotny, że są przykłady zbiorów publicznych prowadzonych ad hoc z powodu wystąpienia jakiejś katastrofy, zjawiska, które wymaga szybkiej interwencji, dlatego też chcieliśmy, aby pozwolenia... to znaczy w tym przypadku zgłoszenie i możliwość przeprowadzenia zbiórki mogły być jak najszybsze.

Kolejna kwestia, o której mówimy jasno i wyraźnie – do tej pory nie było to do końca pewne – to to, że ustawa, o której mówimy, nie ureguje zbiorów przeprowadzanych elektronicznie, czyli za pomocą przelewów czy też SMS, ponieważ jest to wystarczająco kontrolowane. Każdy taki przelew jest rejestrowany, więc mamy nad tym wystarczającą kontrolę i nie jest konieczna dodatkowa regulacja tej kwestii w tejże ustawie.

Kolejna ważna kwestia to to, że dosyć mocno elektroniczujemy cały proces, tak że zarówno samo zgłoszenie, jak i sprawozdanie z realizacji zbiórki będą teraz dostępne on-line. Każda osoba, która zdecydowała się wziąć udział w zbiórce, będzie mogła sprawdzić, na co pieniądze zostały wydane i czy zostały one wydane zgodnie z ideą.

Ostatnią sprawą, o której chciałabym wspomnieć, jest to, że od początku pracowaliśmy nad projektem ustawy w bardzo szerokim gronie, nie tylko w gronie przedstawicieli administracji publicznej, ale przede wszystkim w gronie przedstawicieli organizacji pozarządowych, które na co dzień zajmują się zbiorami publicznymi. Ten proces trwał ponad rok. Rozpoczęliśmy dyskusję już na etapie założeń i oczywiście przez cały proces legislacyjny szliśmy wspólnie, tak aby ustawa była nie tylko zgodna z prawem, ale również łatwa do zastosowania w praktyce. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Dziękuję bardzo.

Proszę, Biuro Legislacyjne.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Biuro Legislacyjne przedstawiło swoją opinię. Jak myślę, macie ją państwo przed oczami. W opinii proponuję kilkanaście zmian, które rozwiązują kilkanaście problemów. Miałem przyjemność spotkać się wczoraj z przedstawicielami Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji celem omówienia tego, co się znalazło w mojej opinii. Mam nadzieję, że w zasadniczej części udało się nam wypracować kompromis, chociaż w przypadku tworzenia prawa kompromisy to nie zawsze najlepszy sposób załatwiania sprawy. Ale cóż zrobić?

Proszę państwa, pierwsza uwaga Biura Legislacyjnego...

Mam jeszcze pytanie do pana przewodniczącego. Panie Przewodniczący, jeżeli chodzi o sam sposób przedstawiania, to najpierw ma być uwaga, a potem opinia ministerstwa, czy mam przedstawić wszystko i na końcu...

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Uwaga i od razu opinia, ponieważ – jak sam pan mówił – były pewne kompromisy. W związku z tym myślę, że będzie się lepiej słuchało i lepiej podejmowało decyzje...

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Pierwsza uwaga, być może jedna z najprostszych. Biuro Legislacyjne proponuje dokonanie zmiany redakcyjnej w art. 1 w ust. 1 – proponujemy skreślić w tym przepisie wyraz „wszelkie”.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Skoro tak się umówiliśmy, to proszę panią minister o opinię, a potem będzie dyskusja – najpierw senatorowie, potem inni obecni...

Proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Młochowska:

W tym zakresie opinia jest pozytywna; to zmiana czysto redakcyjna.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

To tu jest sukces, Panie Mecenasiu.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Tak.

Proszę państwa, kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 2 pktu 5. W tym przepisie ustawodawca formuluje katalog wyłączeń z reżimu ustawy o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych. W pktcie 5 wyliczenia znalazło się wskazanie, że zbiorą publiczną „nie będzie zbieranie ofiar w gotówce lub w naturze w lokalach urzędów publicznych, odbywające się na podstawie pozwolenia kierownika urzędu, oraz w innych zakładach pracy w ramach zbiorów koleżeńskich”. W związku z tym przepisem nasunęła się wątpliwość co do tego, czy to oznacza, że wszelkie zbiórki prowadzone w lokalach urzędów publicznych, odbywające się na podstawie pozwolenia kierownika urzędu, będą wyłączone z reżimu ustawy o prowadzeniu zbiorów publicznych, czy tylko te zbiórki, które będą prowadzone w ramach tak zwanych zbiorów koleżeńskich. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Proszę, Pani Minister.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Młochowska*: Poproszę o odpowiedź panią dyrektor Małgosię Steiner.)

Bardzo proszę, Pani Dyrektor.

Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner:

Dziękuję bardzo.

Ta wątpliwość wynikała z poprawki, którą wprowadziliśmy na etapie prac w komisji sejmowej; bardzo dziękuję za wyłapanie tej wątpliwości. Faktycznie chodziło nam o to, żeby w przypadku zbiorów odbywających się w lokalu urzędu publicznego już z ustawy o zbiorach publicznych wynikała konieczność uzyskania pozwolenia kierownika urzędu, dlatego że urząd jest specyficznym lokalem. Nie chcemy wywierać wrażenia, że ktoś zbiera od klientów...

(*Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan*: Że ktoś chodzi po korytarzach i...)

Tak, chodzi po korytarzach... Ważne jest, żeby kierownik urzędu nad tym panował; i powinno to wynikać już z ustawy. Inna sytuacja jest w przypadku zakładu pracy – z wewnętrznych regulacji zakładu pracy powinno wynikać to, kto podejmuje decyzje w takich i podobnych sprawach. Dlatego proponujemy zmienić brzmienie – zgodnie z tym, co sugerował pan legislator – i rozbić ten punkt na lit. a i lit. b. On by wtedy brzmiał tak: „w ramach zbiorów koleżeńskich: a) odbywających się w lokalu urzędu publicznego na podstawie pozwolenia kierownika urzędu; b) odbywających się w innych zakładach pracy”. Wydaje mi się, że to zniesie przedstawioną wątpliwość i pozwoli nam doprecyzować brzmienie.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Proszę, Panie Mecenasie.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Tak, oczywiście, jak najbardziej. Drobną korekta legislacyjna: wyrazy „odbywających się” raczej przenosimy do wprowadzenia do wyliczenia. Dziękuję.

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Prosimy o proponowaną poprawkę już w takiej sformalizowanej postaci.)

Mamy taką propozycję poprawki, Panie Przewodniczący. Ona jest na tyle oczywista, że nie będzie problemu z jej sformułowaniem.

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Dobrze, w takim razie przechodzimy dalej.)

Proszę państwa, kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy problematyki komitetu społecznego i jego powoływania. Kwestie związane z tworzeniem komitetu społecznego regulują art. 4 i art. 11 ustawy. Analiza przepisów ustawy budzi kilka wątpliwości. Po pierwsze, nasuwa się wątpliwość, czy oświadczenie o niekaralności, o którym mowa w ustawie, będzie elementem aktu założycielskiego, czy też odrębnym dokumentem. Z tego, co udało się wczoraj ustalić, wynika, że oświadczenie o niekaralności powinno być elementem aktu założycielskiego.

Proszę państwa, drugą kwestią, którą należałoby rozważyć, jest kwestia tego, jaki kształt powinno przybrać zgłoszenie dokonywane w postaci papierowej. Analiza przepisów ustawy prowadzi do wniosku, że ustawodawca zrównuje wersję elektroniczną zgłoszenia z wersją papierową. Wydaje się, że to nie do końca było wolą ustawodawcy. Ustawodawca przede wszystkim chciał wskazać formę elektroniczną jako podstawową, a formę papierową jako dodatkową możliwość. Niestety, w pewnym zakresie nie jesteśmy w stanie ocenić tych przepisów w taki sposób, żeby było jasne, że wersja elektroniczna jest wersją podstawową, a papierowa jest wersją wtórną.

Co więcej, w odniesieniu do wersji papierowej możemy mieć również wątpliwość co do tego, w jakiej postaci ma ona zostać złożona. Czy ma to być robione według wzoru, który przygotował minister, czy też zgłoszenie może mieć dowolną formę, byle zawierało dane, które powinny się znaleźć w zgłoszeniu.

Proszę państwa, kolejna uwaga Biura Legislacyjnego, odnosząca się do kwestii komitetu społecznego, dotyczy tego, czy akt założycielski sporządzany w postaci papierowej musi być podpisany. To nie wynika wprost z ustawy. Wydaje się, że to oczywiste, jednak w ustawie znajduje się przepis, który odnosi się do wersji elektronicznej i jest w nim mowa o podpisie, natomiast w przypadku przepisu dotyczącego wersji papierowej podpis nam – powiem kolokwialnie – wyleciał.

Proszę państwa, kolejna kwestia wiąże się z oświadczeniem o niekaralności i ze skutkami złożenia oświadczenia niezgodnego z prawdą. W art. 11 ustawodawca przesądził, że członkowie komitetu będą składali takie oświadczenia

pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Wydaje się, że wolą ustawodawcy było posłużenie się w tym przepisie konstrukcją stosowaną w analogicznych sytuacjach i odesłanie do odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego zeznania.

W tym przypadku pojawia się również następująca wątpliwość: czy ustawodawca nie powinien zagwarantować przepisem ustawowym, że w samym formularzu zgłoszenia znajdzie się pouczenie dla składającego oświadczenie o skutkach złożenia oświadczenia niezgodnego z prawdą, w szczególności, czy z tego formularza nie powinno wynikać, że osoba, która składa takie oświadczenie, podpisując się pod nim, oświadcza jednocześnie, że jest świadoma tego, że będzie odpowiadała karne w przypadku, gdyby oświadczenie było nieprawdziwe.

Kolejna uwaga w tym zakresie wiąże się z umiejscowieniem w ustawie przepisów dotyczących funkcjonowania komitetu społecznego. Powiedziałem państwu, że te przepisy zostały rozbite pomiędzy art. 4 i art. 11. Proszę państwa, kierując się §55 ust. 1 i 4 zasad techniki prawodawczej, Biuro Legislacyjne jest zdania, że kwestie związane z tworzeniem komitetu społecznego powinny być uregulowane w jednym artykule, a więc w art. 4. W tym przypadku na wczorajszym spotkaniu nie było zgody w odniesieniu do przenoszenia przepisów z art. 11 do art. 4; pozostaliśmy na swoich stanowiskach. Zdaniem ministerstwa przepis art. 11 i przepis art. 4, z odpowiednimi modyfikacjami, powinny pozostać.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

W takim razie częściowo znamy już odpowiedź ministerstwa, ale prosimy o całościową odpowiedź.

Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner:

Jeszcze raz dziękuję panu mecenasowi za tak dokładne przejrzanie tych przepisów. To, co pan mecenas proponuje, to są po części faktycznie poprawki precyzujące, które możemy uwzględnić na tym etapie, ale po części one zmieniłyby systematykę, nad którą w przypadku tej ustawy pracujemy od dwóch lat. Wydaje mi się, że one by zmieniły tę systematykę na również dobrą. Ale to nie oznacza, że nasza jest niepoprawna.

W związku z tym, że jesteśmy na tak zaawansowanym etapie procesu legislacyjnego, postaram się krótko odnieść do proponowanych poprawek – wiem, że było ich bardzo dużo – i powiedzieć, które moglibyśmy uwzględnić na tym etapie, a które po prostu mogą mieć nieprzewidziane konsekwencje. Bo jak przestawimy cały artykuł lub część artykułu gdzie indziej, to może mieć to niespodziewane skutki dla reszty ustawy. Na tym etapie wolelibyśmy uniknąć takich wielkich zmian, które nie są konieczne.

Jeżeli chodzi o zmienienie art. 4, tak żeby znalazło się w nim – jako część aktu założycielskiego, w pkt 5 – oświadczenie o niekaralności za przestępstwa, to jak najbardziej uważamy, że jest to możliwa i pożądana zmiana.

na; dziękujemy za nią. Tak że w art. 4 w ust. 2 jako pkt 5 zostałyby dodane wymaganie – które u nas pojawia się gdzie indziej, może niesłusznie – żeby częścią aktu założycielskiego było również oświadczenie o niekaralności za przestępstwa, o którym mowa w ust. 1. Można to zrobić, jak najbardziej.

W konsekwencji tej zmiany trzeba byłoby zmienić brzmienie art. 21 pktu 1 i dopisać tam jako ust. 1 „wzór aktu założycielskiego komitetu społecznego powoływanego w celu przeprowadzenia zbiórki publicznej, o którym mowa w art. 4 ust. 2”. Chodzi po prostu o dostosowanie tego artykułu do poprzedniej zmiany, o której mówiłam. Dzięki temu konsekwentnie mówimy, że częścią aktu założycielskiego jest również oświadczenie o niekaralności członków komitetu społecznego. Czyli ponownie... Wiem, że jest tego dużo, ale generalnie chodzi tutaj tylko o zmianę formalną, o to, czy oświadczenie o niekaralności jest częścią aktu założycielskiego, czy nie jest. Opowiadamy się za tym, żeby faktycznie – tak jak sugeruje pan legislator – było ono częścią aktu założycielskiego. Wymaga to zmian w art. 4 ust. 2 pktcie 5 i, konsekwentnie, w art. 21 podkreślenia tego, że jest to jeden dokument.

Jeżeli chodzi o pozostałe uwagi, to niekiedy są one daleko idące. Proponujemy nie wpisywać wszystkich warunków dotyczących komitetu społecznego do art. 4, dlatego że to nam trochę zburzy systematykę. Podzieliłiśmy tę ustawę tak, że w rozdziale 1 mówimy o przepisach ogólnych, czyli ogólnych figurach, które się pojawiają w ogóle w tej ustawie, a w rozdziale 2 mówimy o zasadach prowadzenia zbiórek i doprecyzowujemy oraz opisujemy procedury, które obowiązują w przypadku rozdziału 1. Dlatego chcielibyśmy się trzymać tej systematyki i zamiast tego uwzględnić kwestię własnoręcznego podpisu w art. 11, a nie w art. 4, jak sugerował pan legislator.

Mogę odczytać, jak by brzmiał art. 11, ale nie wiem, czy przeczytać to teraz tak i tak...

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Proszę.)

Dobrze. Art. 11 ust. 1 brzmiałby następująco: w przypadku zbiórki publicznej organizowanej przez komitet społeczny osoby tworzące komitet dołączają do zgłoszenia zbiórki publicznej: 1) akt założycielski sporządzony w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego nieodpłatnie na portalu zbiórek publicznych przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej w przypadku zgłoszenia dokonywanego w postaci elektronicznej; 2) akt założycielski sporządzony według wzoru udostępnionego nieodpłatnie na portalu zbiórek publicznych przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej w przypadku zgłoszenia dokonywanego w postaci papierowej. Ust. 2: akt założycielski sporządzony w postaci elektronicznej członkowie komitetu społecznego opatrują bezpiecznymi podpisami elektronicznymi weryfikowanymi za pomocą kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, a w przypadku postaci papierowej – własnoręcznymi podpisami. Tutaj zostałyby wyjaśnione, że w przypadku postaci papierowej obowiązują własnoręczne podpisy.

Jeszcze jeden punkt – a było bardzo dużo punktów. Jeżeli chodzi o oświadczenie o niekaralności, to pan legislator sugerował, żeby również w przepisie napisać, że

członek komitetu społecznego potwierdza, że został pouczony o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Przepis, który już jest, który zawiera takie pouczenie, to art. 11 ust. 3. Jest w nim wyraźnie zapisane, że oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pktcie 5, czyli właśnie to oświadczenie o niekaralności, członkowie komitetu społecznego składają pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Czyli tutaj jest już jasno wyjaśnione, że jest to pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Takie brzmienie uzgadnialiśmy z Ministerstwem Sprawiedliwości. Według naszej wiedzy, według informacji przekazanych nam przez Ministerstwo Sprawiedliwości jest ono stosowane w ten sposób konsekwentnie także w innych ustawach. Jeżeli chodzi o pouczenie o odpowiedzialności karnej, to uwzględniliśmy je już w formularzach i w rozporządzeniu, czyli ono będzie. Załącznikami do rozporządzenia są wzory formularzy, za pomocą których będzie można zgłaszać zbiórkę, są też wzory też aktu założycielskiego, w których od razu jasno jest zapisane pouczenie. Obywatel, korzystając z wzoru, który dajemy mu do dyspozycji, od razu podpisuje oświadczenie, że został pouczony, czyli w ten sposób zostaje pouczony, więc osiągamy ten sam efekt, tylko faktycznie wydaje się, że nie ma konieczności, żeby uwzględniać to już na poziomie ustawy.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Proszę bardzo, Panie Mecenasie. Bardzo szeroką materię w tej chwili...

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Niestety, to jest kwestia funkcjonowania, tworzenia komitetów społecznych. Nie da się mówić o poszczególnych zagadnieniach w oderwaniu od innych. Chciałbym usystematyzować to, co pani dyrektor powiedziała przed chwilą, tak żeby senatorowie mieli świadomość tego, nad jakimi poprawkami ewentualnie będziemy głosowali.

Po pierwsze, jak rozumiem, jest zgoda co do tego, aby do art. 4 ust. 2 dodać pkt 5. Z materiału, który mam przed sobą, wynika, że jest zgoda również na to, aby do art. 4, jako ust. 3, przenieść kwestię związaną ze składaniem oświadczenia. Jak rozumiem, obstawiacie państwo przy tym, że powinien być rygor odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, a nie zeznania. Przypominam o tym, jak brzmią przepisy kodeksu karnego. Nie ma w nim mowy o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, tylko o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego zeznania, która jest powszechnie stosowana. Nazwa czynu zabronionego powinna być analogiczna do nomenklatury kodeksu karnego. W związku z tym ja bym raczej był za tym, żebyśmy to przenieśli do art. 4 jako ust. 3. Skoro już nie dajemy pouczenia... Chociaż nie wiem, na jakiej podstawie rząd twierdzi, że ono się znajdzie w formularzu czy we wzorcu, bo nie wynika to z żadnego przepisu, ale możemy założyć, że skoro zostało to powiedziane do mikrofonu, to takie pouczenie się

tam znajdzie. Rozumiem, że możemy przenieść kwestię oświadczenia do art. 4 jako ust. 3.

(Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner: Tak.)

Kolejna kwestia to kwestia art. 11. Biuro Legislacyjne rozumie, na czym polega zmiana w ust. 1. Proszę państwa, dokonamy podziału aktów na te, które zostały złożone w postaci elektronicznej, i na te, które zostały złożone w postaci papierowej. Jednocześnie rząd proponuje – zgodnie z moją sugestią – aby w ust. 2 wskazać jednoznacznie, że w przypadku postaci papierowej stosowny akt założycielski zostanie podpisany własnoręcznie przez członków komitetu. Tak?

(Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner: Tak. To znaczy, szczerze mówiąc, nie wiem...)

No, oddaję teraz istotę państwa propozycji.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Młochowska: Tak.)

Tak. Jednocześnie chciałbym poddać pod rozważenie, abyśmy rozbili dotyczący podpisów ust. 2 na ust. 2 dotyczący aktów założycielskich sporządzanych w postaci elektronicznej i ust. 2a – który w konsekwencji będzie ustępem trzecim – dotyczący podpisywania aktów założycielskich doręczanych w postaci papierowej. To będzie zdecydowanie bardziej czytelne.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Młochowska: Nie ma problemu. Rozumiem, że jest to czysto legislacyjna...)

Proszę państwa, wydaje mi się, że jednocześnie trzeba będzie dokonać odpowiednich konsekwentnych zmian w art. 13 ust. 1, w art. 14 ust. 1 i – pani już o tym powiedziała – art. 21 pkt 1. W art. 13 ust. 1 wyrazy „dołączonymi do niego dokumentami, o których” należałoby zastąpić wyrazami „dołączonym do niego aktem założycielskim”. W art. 14 ust. 1 wyrazy „dokumentów, o których”, należałoby zastąpić wyrazami „aktu założycielskiego, o którym”.

Omówiliśmy zbiór proponowanych poprawek, które wiążą się z pkt 3 opinii Biura Legislacyjnego.

Rozumiem, że możemy przejść do kolejnej uwagi...

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Chyba tak, jednak zastanawiam się jeszcze nad tym, jak potem będziemy nad tym głosować.)

Panie Przewodniczący, jeżeli jest taka wola i nie ma sprzeciwu komisji, to można – tak mnie się wydaje – głosować etapami. Chyba że będą inne wnioski legislacyjne, które by wykluczały to, co przedstawi Biuro Legislacyjne – a wówczas głosowanie nad tym na tym etapie mogłoby być ryzykowne.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Dobrze, to przejdźmy dalej. Spróbujemy pozbierać to wszystko w późniejszej części, bo przecież przed nami jest jeszcze dyskusja, która też może wnieść pewne kwestie.

Przechodzimy do omawiania punktu czwartego. Proszę bardzo.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Proszę państwa, pkt 4 opinii Biura Legislacyjnego dotyczy art. 5 ust. 2, art. 6, art. 9 ust. 2 i art. 21. W związku z tym, że art. 6 ust. 1 dopuszcza zgłoszenie zbiórki publicznej także w postaci papierowej, nasuwa się pytanie, czy wolą ustawodawcy jest, aby zgłoszenie w tej postaci musiało zostać dokonane również za pomocą formularza... Może nie formularza, tylko wzoru określonego... Ustaliliśmy, że formularz będzie w przypadku wersji elektronicznej, a wzór w przypadku wersji papierowej. Wydaje się, że nie wynika to wprost i w sposób niebudzący wątpliwości z art. 6.

Kolejna kwestia dotyczy art. 6 ust. 2. Proszę państwa, art. 6 ust. 2 w części, w której jest mowa o tym, że minister właściwy do spraw administracji publicznej w przypadku poprawnego wypełnienia zgłoszenia zamieszcza informację na portalu zbiorów publicznych, powtarza art. 10 ust. 1 i jako taki jest zbędny. Proszę zwrócić uwagę na to, że art. 10 mówi o tym, że informację o zgłoszeniu zbiórki publicznej zamieszcza na portalu zbiorów publicznych minister właściwy do spraw administracji publicznej po zweryfikowaniu poprawności wypełnienia pól obowiązkowych, a więc de facto...

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Dwa razy to samo.)

...dwa razy jest mowa o tym samym. Co więcej, proszę państwa, chciałbym zwrócić państwa uwagę na to, że w art. 6 mówi się o weryfikacji poprawności wypełnienia zgłoszenia, a w art. 10 ust. 1 mówi się o weryfikacji poprawności wypełnienia pól obowiązkowych zgłoszenia, a więc mówi się dwa razy o tym samym i dwa razy inaczej.

W związku z tym Biuro Legislacyjne proponuje, aby to, co się powtarza – w dodatku powtarza się troszeczkę inaczej, z użyciem innej terminologii – wyeliminować z art. 6.

Dodatkowo Biuro Legislacyjne...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Młochowska: Przepraszam bardzo, ale czy moglibyśmy bardziej...)

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Już się ustosunkować...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Młochowska: Czy moglibyśmy bardziej odnosić się do konkretnych proponowanych poprawek? Bo generalnie potem będziemy...)

Jasne.

Proszę bardzo, Pani Minister.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Młochowska:

Pierwsza proponowana poprawka dotyczyła tego, że w przypadku art. 6 z przepisów nie wynika wprost, że musi to być na wzorze.

(Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner: Jeszcze była mowa o tym, że w art. 5 została przedstawiona...)

Nie, w art. 6 o wzorze...

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Proszę zwrócić uwagę na moją opinię, tam są propozycje poprawek. Konsekwencją zmian, które proponuję w tej części opinii, będą również zmiany w art. 5.

Proponuję, abyśmy się skupili na art. 6 i konsekwentnie, tak jak prowadziliśmy dyskusję wczoraj, podczas naszego spotkania... Dziękuję.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Mlochowska:

Dla ułatwienia... Myślę, że wszyscy mamy pewien kłopot, kiedy pojawia się tyle problemów, jakichś obserwacji odnośnie do ustawy, i ciężko się do tego odnieść. Tak że proponuję, żebyśmy rozmawiali o konkretnych poprawkach. Jeżeli pan powie, że proponuje pan skreślenie czegoś w art. 6, to ja się mogę do tego odnieść, ale ciężko jest mi się odnieść do tych wszystkich pozostałych punktów, począwszy od art. 5, przez art. 6... potem było porównanie art. 10 z innym artykułem. Teraz nie mam możliwości rzeczowego odniesienia się do tego, tak żeby było to zrozumiałe dla nas wszystkich.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Dziękuję bardzo. Czy mogę, Panie Przewodniczący...?)

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Proszę bardzo.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Chciałbym powiedzieć, że nie mówię niczego ponad to, co jest napisane w opinii. Jak rozumiem, wszyscy państwo macie tę opinię.

Proszę państwa, mówiłem o artykule...

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Jedźmy po kolei. Jeszcze raz, Panie Mecenasie.)

Odnosząc się do art. 6, chciałem przedstawić państwu problem. Podstawowa kwestia dotyczy tego, że art. 6 mówi tak: „dopuszcza się możliwość zgłoszenia zbiórki publicznej w postaci papierowej”. O tym, że prawdopodobnie będzie to robione w oparciu o pewien wzór, dowiadujemy się dopiero z art. 10 i to pośrednio, z fragmentu, w którym mówi się o weryfikacji wypełnionych pól; dopiero stamtąd się dowiadujemy o tym, że prawdopodobnie będzie jakiś wzór.

Druga sprawa. Chodzi o art. 6 ust. 2, o powtórzenie w części, którą państwu przedstawiłem, tego co już jest wyraźnie napisane w treści art. 10 ust. 1, przy czym w art. 6

ust. 2 jest mowa o tym, co następnie ustawodawca powtarza w art. 10 ust. 1, używając troszkę innych wyrazów.

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Panie Mecenasie, myślę, że my to rozumiemy, tylko...)

Propozycja poprawki jest następująca. Po pierwsze, chodzi o to, aby w art. 6 w ust. 1 wskazać, że zgłoszenie zbiórki publicznej w postaci papierowej następuje w oparciu o wzór opracowany czy przedstawiony przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej. Po drugie, Biuro Legislacyjne proponuje, aby z ust. 2 wykreślić wyrazy: „który, w przypadku poprawnego wypełnienia zgłoszenia, zamieszcza informację, o której mowa w art. 10 ust. 2, na portalu zbiorów publicznych”.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Czy ministerstwo chce się do tego odnieść? Widzę, że w tym przypadku też jest rozbieżność.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Mlochowska:

To nie do końca jest rozbieżność. Pierwsza kwestia. Jeżeli chodzi o wzór, to naszym zdaniem to, że w późniejszych artykułach, w art. 21, piszemy o tym wzorze, jest wystarczające, ponieważ kiedy mówimy o postaci... To znaczy...

(Dyrektor Departamentu Prawnego w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Katarzyna Kobierska: Jeśli mogę...)

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Proszę bardzo

Dyrektor Departamentu Prawnego w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Katarzyna Kobierska:

Katarzyna Kobierska, Departament Prawny w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji.

Chciałbym tylko powiedzieć, że ustawa jest skonstruowana w taki sposób, że preferuje się w niej elektroniczne przekazanie zgłoszenia. Wynika to wprost z art. 6 ust. 1, który mówi, że „dopuszcza się możliwość zgłoszenia zbiórki publicznej w postaci papierowej”, co jednoznacznie oznacza, że preferowana jest jednak postać elektroniczna. Jeśli chodzi o postać elektroniczną, to z art. 5 ust. 2 wynika wprost, że zgłoszenie zbiórki publicznej jest dokonywane przy użyciu formularza elektronicznego.

Chciałbym tylko podkreślić, że formularz elektroniczny nie jest drukiem papierowym, który należy wypełnić, jak być może byśmy sobie wyobrażali. Zgodnie z przepisami wykonawczymi do ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne jest to po prostu program komputerowy, który umożliwia wygenerowanie takiego formularza po wprowadzeniu danych. To tyle, jeśli chodzi o postać elektroniczną.

Jeśli chodzi o postać papierową, to po to jest upoważnienie ustawowe... Tam jest określone, że wzór może dotyczyć wyłącznie postaci papierowej. Rozumieliśmy to tak, że wzór jest dla postaci papierowej, skoro piszemy wprost, że zgłoszenie elektroniczne jest dokonywane przy użyciu formularza elektronicznego.

Jeśli chodzi o uwagę pana legislatora dotyczącą powtórzenia się przepisu art. 6 ust. 2 i art. 10 ust. 1, to chciałabym tylko zwrócić uwagę na to, że te przepisy dotyczą... Pokazujemy w nich tę regulację od troszeczkę innej strony. Art. 6 ust. 2 dotyczy obowiązków organizatora zbiórki, a art. 10 ust. 1 dotyczy obowiązków ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

Oczywiście mogą się zgodzić z tym, że w art. 6 możemy nie mówić organizatorowi: słuchaj organizatorze, minister zamieści twoje zgłoszenie tylko w przypadku poprawnego wypełnienia zgłoszenia. Rzeczywiście możemy mu tego nie mówić, bo on może sobie to – że tak powiem – przeczytać w art. 10, zgodnie z którym informacje o zgłoszeniu zbiórki minister zamieszcza po zweryfikowaniu poprawności wypełnienia pól obowiązkowych.

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Akurat to się wydaje oczywiste.)

Skoro tak, to oczywiście, jeśli mogą... Wydaje mi się, że moglibyśmy z tego zrezygnować.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Mlochowska:

Tylko zaznaczę... Pierwotnie w państwa materiałach była propozycja skreślenia całego art. 6. Nie idziemy w tę stronę; skreślamy tylko to ostatnie zdanie.

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Tak, ostatnie zdanie.)

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Proszę zwrócić uwagę na to, że ja powiedziałem, na czym by polegały poprawki. W tym momencie po rozmowie z państwem odступujemy od pomysłu skreślenia art. 6. Skreślenie art. 6 wiązało się z sytuacją, w której wersje papierowe i elektroniczne byłyby dla prawodawcy równoważne. Jeżeli wersja papierowa jest wyjątkiem od zasady, to sformułowanie tego w art. 6 jest zgodne z zasadami techniki prawodawczej, w szczególności zgodne z §23 ust. 3 zasad techniki prawodawczej, który mówi, że wyjątki od zasady formułuje się w przepisie następującym po przepisie formującym zasady; co do tego nie ma już wątpliwości.

Tylko chodzi jeszcze o formę... Powiedzieliście państwo, że formę – chodzi o to, że ma to zostać zrobione według wzoru – możemy wyinterpretować z innych przepisów ustawy. Okej. Tylko proszę zwrócić uwagę na to, że w odniesieniu do zgłoszenia zbiórki publicznej dokonywanego w postaci elektronicznej w art. 5 ust. 2 wskazaliśmy wprost, że dokonuje się tego za pomocą formularza elektronicznego. Dlaczego ustawodawca nie uczynił tego konsekwentnie w art. 6 ust. 1 w odniesieniu do postaci papierowej? To jest tylko taka kwestia.

Proszę zwrócić uwagę na to, że proponując nowe brzmienie art. 11 ust. 1, tam, gdzie mówiliśmy o aktach założycielskich, mówiliśmy o akcie założycielskim sporządzonym za pomocą formularza, akcie założycielskim komitetu sporządzonym przy użyciu wzoru udostępnianego nieodpłatnie na portalu, a więc wskazywaliśmy tę formę. Biuro Legislacyjne nie wie, dlaczego tutaj tego zabrakło.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Rozumiem, że odnośnie do art. 6 poprawka byłaby taka: skreślamy drugą część zdania po przecinku, zaczynając się od „który”, „który w przypadku poprawnego”... Tak?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Jest konsensus co do tego. Okej.

W takim razie przejdźmy do pktu 5.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Biuro Legislacyjne proponuje dwie zmiany redakcyjne, jedną w odniesieniu do art. 8, a drugą w odniesieniu do art. 13 ust. 1. Proponujemy, aby w art. 8 i w art. 13 ust. 1 skreślić wyraz „każdej”.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

To przejaw elegancji.

Co na to ministerstwo?

Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner:

Jeżeli chodzi o art. 8, to w tym przypadku powstaje... Oczywiście rozumiemy intencję tej propozycji, ale jeżeli chodzi o art. 8, to słowo „każdej” zostało wprowadzone w trakcie prac komisji sejmowej. Chodzi o identyfikatory. Jeżeli napiszemy, że organizator zbiórki zapewnia osobie przeprowadzającej zbiórkę publiczną identyfikator zawierający imię i nazwisko tej osoby... W komisji sejmowej pojawił się problem dotyczący tego, czy to nie będzie rozumiane tak, że identyfikator dostanie Jurek Owsiak, a nie każda osoba, która chodzi z puszką po ulicy. Jeżeli skreślimy słowo „każdej”, to powinniśmy wprowadzić liczbę mnogą, tak żeby było jasne, że nie chodzi o jakiegoś jednego naczelnego organizatora zbiórki, tylko o to, że każda osoba, która chodzi z puszką po ulicy, powinna mieć identyfikator. Więc jeżeli byśmy przyjęli propozycję skreślenia słowa „każdej”, to w przypadku art. 8 powinniśmy zmienić też liczbę pojedynczą na liczbę mnogą; powinno to brzmieć następująco: „organizator zbiórki zapewnia osobom przeprowadzającym zbiórkę publiczną identyfikatory zawierające imiona i nazwiska tych osób” itd.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Co pan na to, Panie Mecenasiu? To się wydaje bardzo rozsądne.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Powiem tak. Wersja zaproponowana przez panią dyrektor jest wynikiem pewnego kompromisu. Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej nie powinniśmy używać wyrazu „każdy”, a przepisy powinniśmy formułować w liczbie pojedynczej.

Chciałbym tylko zwrócić państwa uwagę na jedną kwestię. Problem, który pojawił się w komisji sejmowej, wiąże się chyba z niezrozumieniem różnicy między pojęciem „osoba przeprowadzająca zbiórkę” a pojęciem „organizator zbiórki”. Organizator zbiórki i osoba faktycznie przeprowadzająca zbiórkę należą do dwóch zupełnie różnych kategorii podmiotów. W związku z tym nie wiem, czy można zrozumieć art. 8 bez wyrazu „każdej” inaczej niż tak, że chodzi o osobę, która będzie faktycznie chodziła z puszką i zbierała gotówkę. Dziękuję bardzo.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Niewątpliwie naszym celem jest to, żeby ci, którzy będą organizowali zbiórki, jak najlepiej to rozumieli.

**Zastępca Dyrektora Departamentu
Analiz i Komunikacji Publicznej
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Małgorzata Steiner:**

Właśnie to chciałam powiedzieć. Cała ta ustawa była pisana z taką intencją, żeby była jasna dla obywatela, który czyta tę ustawę i organizuje zbiórki. Wolałabym, żeby on nie miał wątpliwości. Być może nie każdy patrzy na tę ustawę tak precyzyjnie jak pan mecenasiu i nie rozumie tego tak precyzyjnie. Więc wyjdźmy naprzeciw obywatelowi i dodajmy liczbę mnogą albo zachowajmy słowo „każdej”. Myślę, że efekt będzie podobny. Chodzi o to, żeby każdy bez problemu zrozumiał, że chodzi o każdą osobę, która chodzi z puszką po ulicy, a nie o szefa organizacji czy głównego organizatora.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Panie Mecenasiu, widzę, że pan kręci głową.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Powiem tak: niech będzie liczba mnoga, chociaż serce legislatora boli.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

To ja już oświadczam, że przejmę tę poprawkę w tej postaci, żeby nie było wątpliwości.

Dobrze, jedźmy dalej.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Proszę państwa, kolejna uwaga dotyczy art. 9. W art. 9 w ust. 1 w pkt 2 oraz, konsekwentnie, w art. 10 w ust. 2 w pkt 2 ustawodawca, mówiąc o pewnych instytucjach prawnych, posługuje się skrótami nazw tych instytucji, nie wprowadzając wcześniej do ustawy wyjaśnienia skrótów. Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej skrótem możemy posłużyć się tylko wtedy, kiedy taki skrót został wcześniej wprowadzony. Proszę zwrócić uwagę na to, że w art. 9 mówi się o KRS, o NIP, o REGON, o PESEL.

Mając na względzie zasady techniki prawodawczej, Biuro Legislacyjne proponuje, żeby w przypadku przepisów, w których użyto skrótów, posłużyć się powszechnie stosowaną praktyką nazywania tych instytucji prawnych, a więc zmiany – jak państwo widzicie – dotyczą pktu 2 zarówno w art. 9 ust. 1, jak i w art. 10 ust. 2.

Jednocześnie Biuro Legislacyjne chciałoby zmodyfikować tę propozycję. Biuro Legislacyjne założyło, że w zgłoszeniu zbiórki publicznej będą podawane dane osoby reprezentującej komitet. Po wczorajszych ustaleniach okazało się, że tak naprawdę wolą ustawodawcy jest to, aby w zgłoszeniach były podawane dane osób, które są członkami komitetu społecznego. W związku z tym – macie to państwo w lit. b propozycji poprawki – w miejscach, gdzie mówię o imieniu i nazwisku osoby uprawnionej do reprezentowania, powinno być: „imiona i nazwiska członków komitetu społecznego, ich adresy” itd., konsekwentnie, w odniesieniu zarówno do art. 9, jak i art. 10. Dziękuję bardzo.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Dziękuję bardzo.

Co państwo na to?

**Zastępca Dyrektora Departamentu
Analiz i Komunikacji Publicznej
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Małgorzata Steiner:**

Jeżeli chodzi o skróty, to nie ma problemu.

Po tym, jak pan legislator przyjął propozycję, żeby doprecyzować, że w lit. b chodzi o wszystkich członków komitetu społecznego, a nie tylko o osoby uprawnione do reprezentowania komitetu społecznego... Tak że pojawia się pytanie: czy chcemy powtórzyć brzmienie lit. b, czy to będzie jasne?

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Teraz ja mam pytanie. Jeżeli zapiszemy to tak w art. 9, to czy będzie potrzeba wprowadzania tego w pełnej postaci do art. 10? Tam już te skróty występują jako takie.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Nie, Panie Senatorze. My nie proponujemy wprowadzenia skrótu. Proszę zwrócić uwagę na to, że żeby móc w ustawie wprowadzić skrót, ustawodawca musiałby się wielokrotnie posługiwać danym określeniem złożonym wymagającym wprowadzenia skrótu, a tutaj posługuje się tylko dwa razy. W takich sytuacjach nie formuluje się skrótu. Zarówno w pierwszym, jak i w drugim przypadku powinniśmy się posłużyć pełną nazwą. Dziękuję bardzo.

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Aha, odpowiedział pan na moje pytanie. Dziękuję bardzo.)

Proszę państwa, kolejna uwaga, tym razem dotycząca art. 9 ust. 2. Biuro Legislacyjne proponuje, żeby w art. 9 ust. 2 uściślić to, kto podpisuje zgłoszenie zbiórki publicznej. W przypadku zgłoszenia zbiórki publicznej dokonywanego w postaci papierowej wskazano, że takie zgłoszenie podpisuje osoba uprawniona do reprezentowania organizatora, a w przypadku zgłoszenia dokonywanego w postaci elektronicznej zabrakło tego wskazania. W związku z tym w pkt 8 opinii proponujemy odpowiednią modyfikację. Dziękuję bardzo.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Słucham ministerstwa.

**Zastępca Dyrektora Departamentu
Analiz i Komunikacji Publicznej
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Małgorzata Steiner:**

Proponujemy to uwzględnić.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Proszę bardzo, teraz dziewiąta...

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Proszę państwa, poprawki zaproponowane w pkt 9 ujednoclią terminologię ustawy. Dotyczą one art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 1. Dziękuję bardzo.

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Rozumiem, że jest zgoda...)

**Zastępca Dyrektora Departamentu
Analiz i Komunikacji Publicznej
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Małgorzata Steiner:**

Tak, tak.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Dobrze. Przechodzimy do propozycji poprawki w pkt 10.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Jeżeli chodzi o pkt 10, to uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 13 ust. 3. Ten przepis sprawia, że pojawia się wątpliwość co do tego, jaki wpływ na skład komitetu społecznego będzie miał fakt niezamieszczenia na portalu zbiorok publicznych zgłoszenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1, w związku z jego niepoprawnością. Proszę zwrócić uwagę na to, że art. 13 ust. 3 mówi o tym, że w przypadku niedokonania zgłoszenia zmianę składu komitetu społecznego uznaje się za niedokonaną. A więc ustawodawca mówi, że warunkiem skuteczności zmiany składu komitetu jest dokonanie zgłoszenia. Ale nie możemy zapomnieć o tym, że takie zgłoszenie będzie weryfikowane i może dojść do sytuacji, w której nie zostanie ono zamieszczone. Pytanie brzmi tak: w którym momencie mamy do czynienia ze skuteczną zmianą składu komitetu społecznego? Mając na względzie fakt, że na portalu zbiorok publicznych będą publikowane dane członków komitetu, należałoby zapewnić, że zmiana składu komitetu społecznego będzie następowała w momencie zamieszczenia odpowiedniej informacji na portalu zbiorok. Proszę państwa, w tym przypadku musimy się kierować tak zwaną rękojmą wiary publicznej... rejestrów publicznych. Co więcej, musimy zagwarantować pewność obrotu w tym zakresie, tak aby każdy, kto zerknie do takiego rejestru, miał 100% pewności, że osoba wskazana w rejestrze czy na tym portalu zbiorok publicznych rzeczywiście jest członkiem komitetu społecznego. Dziękuję.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Dziękuję bardzo.

Ministerstwo, proszę...

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Magdalena Mlochowska:**

W tym przypadku bierzemy pod uwagę dwie kwestie. Jeżeli byśmy zostawili zapisy, które proponujemy, to tak naprawdę wyszlibyśmy naprzeciw tym, którzy chcą dokonać zmiany, ponieważ krócej... To znaczy zajęłoby to mniej czasu i nie byłoby uzależnione od naszych działań, działań ministerstwa. Jeżeli my byśmy się spóźnili, nie

zgłosili zmiany, z jakiegoś powodu zmienili dane po tygodniu, to ten, kto wysłał do nas odpowiednią informację, nie poniósłby – że tak powiem – konsekwencji.

Jednak faktem jest, że jeśli chodzi o rejestr, to rzeczywiście lepiej by było, gdyby w rejestrze była właściwa informacja. Prawda jest taka, że chcieliśmy, żeby tego typu decyzje były w jak najmniejszym stopniu uzależnione od działań urzędników. Ale rozumiemy też opinię legislatora.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Muszę dopytać, czy to jest tak... Rzeczywiście tu sprawa potrwa, bo jest mowa o trzech dniach albo siedmiu, w zależności od tego, w jakiej to będzie formie. Muszę zapytać o pewną kwestię. Powiedzmy, że komitet został zweryfikowany, informacja wisi na stronie, czyli funkcjonuje, i jest formularz zgłoszeniowy, w którym mówi się, że zmieniamy... Rozumiem, że tu obowiązuje ciągłość prawna, do momentu zweryfikowania i zarejestrowania tej zmiany komitet funkcjonuje w starym składzie i to nie przerywa jego działania, czyli możliwości prowadzenia zbiórki.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Nie, nie przerywa...)

Myślę, że skoro tak jest, to...

(Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner: Przepraszam...)

Proszę bardzo.

Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner:

To jest o tyle ważne, że komitet społeczny tworzą osoby indywidualne, które się zbierają i podpisują wspólnie ten akt, czyli to może być każdy obywatel. To, co my chcieliśmy osiągnąć dzięki tej zmianie, to wyjście temu obywatelowi naprzeciw, żeby on, kiedy już nie będzie chciał ponosić odpowiedzialności za działania komitetu, w momencie doręczenia nam takiej informacji miał spokój. To jest dla nas ważne. W ogóle tworząc tę ustawę, kierowaliśmy się tym, że nie chcemy utrudniać życia osobom, które organizują dobroczynność, i nie chcemy nakładać na nie więcej odpowiedzialności, niż jest to konieczne. Więc nie robimy tego tutaj. W momencie doręczenia ministerstwo przejmuje odpowiedzialność za resztę procesu.

Myślę, że z punktu widzenia osoby tworzącej komitet społeczny taki układ jest fair. Praktyczny wpływ proponowanej poprawki nie jest szczególnie duży, bo mówimy o okresie trwającym co najwyżej parę dni, jeżeli nie krócej... A przecież możemy natychmiast zamieścić takie zmienione zgłoszenie. Jeżeli byśmy przyjęli taką poprawkę, to powinniśmy mieć świadomość tego, że trochę pogorszymy sytuację osób, które zakładają komitety społeczne. Pytanie brzmi: czy chcemy to robić? Naszą intencją było to, żeby nie pogarszać ich sytuacji.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Bardzo proszę.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

To ja powiem państwu, że w związku ze zmianami w kodeksie wykroczeń to dopiero będzie miał problem komitet społeczny, jak będzie musiał udowodnić przed sądem, że pomimo tego, że w publicznej ewidencji na publicznym portalu jest informacja o tym, że członkiem komitetu jest podmiot X, de facto jest nim podmiot Y.

Proszę zwrócić uwagę na to, że przepis kodeksu wykroczeń, który proponujemy, mówi o prowadzeniu zbiorów niezgodnie ze zgłoszeniem, czyli z danymi podanymi w zgłoszeniu. Troszeczkę nam się to rozjeżdża, proszę państwa. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Przychylałbym się do zdania pana mecenasa... W takim razie przejmę tę poprawkę.

Przechodzimy do pktu 11.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Proszę państwa, pkt 11 dotyczy art. 14 ust. 1. Biuro Legislacyjne wskazuje, że w art. 14 ust. 1 ustawodawca naruszył § 11 zasad techniki prawodawczej. Art. 14 w części powtarza treść art. 10 ust. 1. O którą część chodzi? O tę, w której się mówi, w jakich terminach minister właściwy do spraw administracji będzie obowiązany wezwać do uzupełnienia braków w zgłoszeniu, jeżeli takie braki będą miały miejsce.

Proszę państwa, skoro minister na zamieszczenie stosownej informacji na portalu ma trzy dni robocze od momentu otrzymania zgłoszenia w postaci elektronicznej i siedem dni w przypadku zgłoszenia papierowego, to oczywiście jest, że w tym czasie musi przeprowadzić wszelkie czynności związane z danym zgłoszeniem, w szczególności wezwać do uzupełnienia braków albo odmówić zamieszczenia informacji na portalu.

W art. 14 powtarzamy, że minister właściwy do spraw administracji występuje o uzupełnienie braku w terminie trzech dni w przypadku wersji elektronicznej lub w terminie siedmiu dni w przypadku wersji papierowej. Biuro Legislacyjne proponuje skreślić tę część przepisu. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Dziękuję bardzo.

Słucham ministerstwa.

**Zastępca Dyrektora Departamentu
Analiz i Komunikacji Publicznej
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Małgorzata Steiner:**

Ponownie musimy zapytać o to, czy chcemy, żeby ustawa była zrozumiała dla obywatela, który organizuje zbiórkę. Taki cel przyświecał ministerstwu i dlatego chcielibyśmy zachować ten przepis. Jeżeli będzie to czytał ktoś, kto nie jest, powiedzmy, wprawnym mecenasem, który z art. 10 wnioskuje o tym, co wynika dla art. 14, to może mieć problem ze zrozumieniem tego wszystkiego. Naprawdę jest to dla nas kłopot, dlatego że cała ustawa była pisana tak, żeby każdy obywatel mógł ją zrozumieć. Pan mecenas zrobił co najmniej trzy kroki myślowe. Przeczytał art. 10, przeczytał art. 14 i zrozumiał, że skoro w art. 10 mówimy o zamieszczeniu zgłoszenia w ciągu trzech lub siedmiu dni, to czas na uzupełnienie braków nie może być dłuższy. Jeżeli ktoś jest obyty z ustawami i z ich systematyką, to takie kroki wydają mu się naturalne, ale z perspektywy obywatela, który stosuje ustawę, nie jest to takie naturalne, tym bardziej że w przepisach prawnych termin wykonania faktycznej czynności, na przykład zamieszczenia zgłoszenia na portalu, często różni się od terminu wezwania do uzupełnienia braków. Tak że to, iż terminy zawsze są podobne, nie jest takie oczywiste – one często są rozbieżne. W tej ustawie są podobne, ale mimo to chcielibyśmy zachować to wyjaśnienie, żeby ustawa była jasna dla każdego. Co więcej, nie wynikają z tego żadne negatywne konsekwencje. Tak że – mając na względzie jasność dla obywatela – uważam, że nie powinno się wprowadzać proponowanej zmiany.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Magdalena Młochowska:**

Chciałabym dodać tylko jedno. Trzeba pamiętać o tym, że w ustawie regulujemy kwestie dotyczące wszystkich zbiorów, również tych najmniejszych. Wcześniej był podział: zbiorówkami na terenie gminy zajmowała się gmina, my bezpośrednio zajmowaliśmy się tylko regulacjami na poziomie krajowym. A w tej chwili mówimy o każdej, nawet najmniejszej zbiorce, więc często mogą tu wchodzić w grę osoby naprawdę mało znające się na przepisach prawa. I prawda jest taka, że w żaden sposób... My jedynie tworzymy jaśniejsze przepisy, to jest jedyna konsekwencja tego wszystkiego.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Panie Mecenasie, proszę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Proszę państwa, żeby uspokoić wszystkich państwa, chciałbym powiedzieć, że adresatem art. 14 jest minister właściwy do spraw administracji publicznej, a nie obywatel. Ten przepis jest skierowany do ministra. Zakładam, że minister będzie w stanie poradzić sobie z art. 10 ust. 1 i jego konsekwencjami. Dziękuję bardzo.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Powiem szczerze, że jestem trochę skołowany...

(Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner: Czy mogę...)

Tak.

**Zastępca Dyrektora Departamentu
Analiz i Komunikacji Publicznej
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Małgorzata Steiner:**

Możemy długo się wymieniać różnymi argumentami. To prawda, że zapis jest skierowany do ministra, ale tak naprawdę wynikają z niego konsekwencje dla obywatela, bo obywatel może z niego wywnioskować, czy zostanie wezwany do uzupełnienia braków, czy nie, a jeśli tak, to w jakim terminie zostanie do tego wezwany. Tak że z punktu widzenia obywatela to naprawdę nie ma żadnego znaczenia. Jestem za tym, żeby przychylić się do tego, żeby ta ustawa była dla niego łatwiejsza, skoro możemy to zrobić. Bo w tym przypadku naprawdę możemy, nie będzie żadnych negatywnych konsekwencji.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Oj, Pani Dyktor, teraz już nie jestem skołowany. Skoro wiem, że zapis jest skierowany do ministra, to przejmuję poprawkę.

**Zastępca Dyrektora Departamentu
Analiz i Komunikacji Publicznej
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Małgorzata Steiner:**

Może nie wyraziłam się zrozumiale. On nie jest skierowany do ministra. Jeżeli chodzi o obowiązek wezwania do uzupełnienia braków, to jest to zapis skierowany do ministra, ale w tym momencie jako obywatel... Jeżeli organizowałby pan zbiórkę publiczną, to z tego zapisu wiedziałby pan, w jakim terminie może pan zostać wezwany do uzupełnienia tych braków. To jest chyba istotna informacja z punktu widzenia organizatora zbiórki.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Proszę państwa, jeszcze jedna sprawa. Rozumiem wszystkie argumenty przemawiające za tym, żeby informować adresata o wszystkim w przepisach prawnych. Tylko, proszę państwa, akt prawny to nie jest informator o prawie; proszę o tym pamiętać. Zgodnie z §11 zasad techniki prawodawczej w ustawie nie zamieszcza się wypowiedzi, które nie służą wyrażaniu norm prawnych, w szczególności apeli, postulatów, zaleceń, upomnień, informacji i uzasadnień. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Podtrzymuję swoje zdanie.

Przecież będziemy jeszcze nad tym wszystkim głosować.

Przechodzimy do następnego punktu.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Proszę państwa, kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 15 ust. 1 pktu 1. Jest tu proponowana poprawka redakcyjna, która zmierza do ujednoczenia terminologii ustawy. W art. 15 ust. 1 pktcie 1 uwzględnilibyśmy analogiczny przepis art. 4 ust. 2 pktu 1. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Proszę bardzo, Pani Minister. Proponowana poprawka dwunasta.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Młochowska:

Przyjmujemy.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

No, przynajmniej tu sprawa jest jasna. Proszę bardzo.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Proszę państwa, teraz kolejna uwaga, w przypadku której zaproponowane przeze mnie poprawki będą musiały – że tak powiem – zostać zmodyfikowane w wyniku uwzględnienia wczorajszych rozmów z ministerstwem.

Proszę państwa, generalnie chodzi o to, że na gruncie ustawy pojawiła się wątpliwość, czy sprawozdania, o których mowa w art. 16 i art. 17, to są dwa zupełnie różne sprawozdania. W trakcie rozmowy ustaliliśmy, że sprawozdania, o których mowa w art. 17, są sprawozdaniami, o których mowa w art. 16, tylko składanymi w in-

nym terminie. Innymi słowy, ustaliliśmy, że art. 17 nie generuje nowego rodzaju sprawozdań, tylko modyfikuje termin złożenia sprawozdań przewidziany w art. 16. Proszę państwa, w związku z tym, że art. 15 ust. 1 pkt 2, określając okoliczności, w których minister będzie mógł odmówić zamieszczenia informacji o zgłoszeniu zbiórki publicznej na portalu zbiorów publicznych, odnosi się wyłącznie do doręczenia sprawozdania w terminie, o którym mowa w art. 16, należy przesądzić o tym, że przepis ten dotyczy również sytuacji niedoręczenia ministrowi sprawozdania w terminie określonym w art. 17, tak żeby nie było żadnych wątpliwości. To była pierwsza kwestia, proszę państwa. Mamy to – tak mnie się wydaje – uzgodnione.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Mamy czy nie mamy? Proszę bardzo.

Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner:

Trochę mnie irytują elementy retoryczne. To nie jest tak, że mamy wątpliwości co do tego, czy to zostało uzgodnione, czy nie zostało uzgodnione, tylko... Tak jest, Panie Mecenasie. W art. 16 mówimy o jedynych rodzajach sprawozdań, jakie są, w art. 17 modyfikujemy terminy. I nie trzeba było długich ustaleń między ministerstwem a panem, żeby do tego dojść, tylko po prostu tak jest. Rozumiem, że źle pan zrozumiał intencję twórców ustawy. Kierując się tą samą zasadą, dotyczącą tego, że jesteśmy za tym, żeby wyjaśniać, a nie utrudniać komukolwiek rozumienie ustawy, uważam, że możemy ją doprecyzować. Żeby faktycznie w artykule...

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Najpierw mówiłem o art. 15.)*

Żeby w art. 15 doprecyzować, że chodzi również o terminy wynikające z art. 17... To jest faktycznie istotna zmiana. Możemy tutaj postawić kropkę i chyba tym samym zgadzamy się, że to jest uwzględnione.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Lejemy oliwę na emocje, na wzburzone fale. Proszę bardzo.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Chciałbym jeszcze... Powiedziałem o odesłaniu czy nie?

(*Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Tak*)

Chodzi o art. 15 ust. 1 pkt 2, o kwestię odesłania. Dlatego chciałem podzielić tę wypowiedź na dwie części: tę, która dotyczy dopisania art. 17...

(*Głos z sali: Tak.*)

Tak. Druga kwestia, proszę państwa, wiąże się z tym, w jaki sposób w art. 15 ust. 1 pkt 2 określono zakres odesłania do art. 16, a po przyjęciu poprawki również do art. 17. Proszę zwrócić uwagę na to, że art. 15 ust. 1 pkt 2 przewiduje dosyć poważną konsekwencję niedoręczenia ministrowi określonych sprawozdań w terminie. I proszę zauważyć, że mówi się tutaj o tym, że minister będzie mógł odmówić zamieszczenia informacji o zgłoszeniu w przypadku, gdy do dnia wpływu zgłoszenia zbiórki publicznej sprawozdanie z poprzedniej zbiórki publicznej nie zostało zamieszczone na portalu zbiorów publicznych, pomimo upływu terminu, o którym mowa w art. 16 i art. 17.

Proszę państwa, sprawozdania, podobnie, jak każdy inny dokument, będą zamieszczane na portalu zbiorów publicznych w terminie trzech albo siedmiu dni, albo niezwłocznie – jeszcze do tego dojdziemy. Chciałbym zwrócić uwagę na to, że sam fakt doręczenia ministrowi sprawozdania nie przesądza o tym, że zostanie ono automatycznie zamieszczone. Ono będzie jeszcze podlegało weryfikacji, a więc może dojść do sytuacji, w której – mimo tego, że podmiot wyrobił się w terminie i przedstawił sprawozdanie – sprawozdanie nie zostanie zamieszczone na portalu zbiorów publicznych we wskazanym terminie, a więc minister będzie miał problem, będzie musiał wydać decyzję o odmowie wpisu na portal zbiorów publicznych. Dlatego też jeżeli chcemy odnosić się w tym przepisie wyłącznie do faktu doręczenia sprawozdania, to nie powinniśmy mówić w przepisie, że nie zostało ono zamieszczone na portalu, tylko że nie zostało doręczone ministrowi pomimo upływu terminu. Ta druga kwestia wydaje się dosyć istotna, jeżeli chodzi o... Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Proszę ministerstwo o ustosunkowanie się do tego,

Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner:

Z jednej strony brzmi to dobrze. Z drugiej strony pojawia się taki problem: co w sytuacji, kiedy ktoś nam doręczy puste sprawozdanie? Tak że to jest znowu... Generalnie ustawa przewiduje mało sankcji, tudzież negatywnych konsekwencji. Jedyna – która jest jednak bardzo ważna – jest taka, że jeżeli ktoś organizuje zbiórki i zachowuje się nie fair wobec darczyńców, czyli nie składa sprawozdania w terminie, nie powinien móc zgłaszać kolejnej zbiórki. W przeciwnym razie narażamy się na to, że powstanie sytuacja, kiedy ktoś prowadzi, no, nie wiem, parę zbiorów naraz i nie rozlicza się z nich. Dlatego też obowiązek sporządzenia sprawozdania i jego dostępność dla darczyńców są kluczowe – chodzi o określenie wiarygodności organizatora zbiórki. My w ogóle tworzymy portal po to, żeby można było jasno określić wiarygodność organizatora zbiórki. Tak więc myślę, że jeżeli chcielibyśmy usunąć czy osłabić właściwie jedyną sankcję, jaką mamy, mówiąc, że doręczenie obojętnie jakiego sprawozdania załatwiłoby sprawę, to nie byłoby to krok w dobrym kierunku.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

To jest ważny argument, Panie Mecenasie.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

To jest mocny argument. Ja to oczywiście rozumiem i dlatego, niejako wychodząc temu naprzeciw, proponuję, aby art. 15 ust. 1 pkt 2 odsyłał wyłącznie do faktu zamieszczenia na portalu zbiorów publicznych sprawozdania, bez odsyłania do terminów. Oczywiście jest, że jeżeli sprawozdanie nie zostanie doręczone, to nie zostanie zamieszczone. Oczywiście jest, że jeżeli będzie puste, to nie zostanie zamieszczone i w związku z tym będzie można wyciągać konsekwencje. Dziękuję bardzo.

Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner:

W takim razie, jeśli mogłabym tylko poprosić o przytoczenie treści tego artykułu, tego, jak on będzie brzmiał...

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Tak, oczywiście, oczywiście. Proponuję, aby art. 15 brzmiał następująco... Odczytam jego pkt 2: „do dnia wpływu zgłoszenia zbiórki publicznej, sprawozdanie, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 lub 2, nie zostało zamieszczone na portalu zbiorów publicznych”. I przecinek... to znaczy kropka. Kropka.

Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner:

No, niestety, to miałoby bardzo poważne praktyczne konsekwencje. Przykładowo prowadzę zbiórki teraz, zaczęłam miesiąc temu, jeszcze nie minęły terminy składania sprawozdań, tak więc nie jestem zobowiązana, żeby je złożyć. I pytanie: czy w związku z tym mam nie móc zgłosić kolejnej zbiórki? No, dla organizacji...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...takiej jak PAH to byłby problem. Tak?

Pan uważa, że słowo „poprzedniej” załatwi ten...

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Nie.)

Nie.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

To znaczy jeżeli wyraz „poprzedniej” jest tu konieczny, jeśli on niejako wyjaśni sytuację, to oczywiście niech zostanie. Ja nie widziałem tu problemu i uznałem, że tak naprawdę zamieszczane będą tylko wymagalne sprawozdania – żadne inne, tylko wymagalne.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Dobrze, w takim razie rozumiem, że w pktcie 2...
(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii
Senatu Jakub Zabielski: Mogę jeszcze raz przeczytać?*)

Tak. Wykreślamy tylko samą końcówkę, tak?
(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii
Senatu Jakub Zabielski: Tak.*)

Proszę bardzo.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Po wyjaśnieniu udzielonym przez panią dyrektor proponuję, aby przepis brzmiał: „do dnia wpływu zgłoszenia zbiórki publicznej, sprawozdanie z poprzedniej zbiórki publicznej, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 lub 2, nie zostało zamieszczone na portalu zbiorów publicznych”.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

No, dobrze. W takim razie...

(*Głos z sali: Nie.*)

Nie?

**Zastępca Dyrektora Departamentu
Analiz i Komunikacji Publicznej
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Małgorzata Steiner:**

To znaczy, proszę państwa, ja nie wiem... Ja mam wątpliwość, czy naprawdę wszyscy rozumiemy konsekwencje. Tak? Ja, szczerze mówiąc, nie jestem pewna, czy to rozumiemy. My będziemy mieli często sytuacje – bo one są nagminne – że organizacje będą prowadzić kilka zbiorów naraz. I teraz czy słówko „poprzedniej” wyjaśni, że chodzi nam tylko o sprawozdania, dla których termin minął? No, ja mam co do tego wątpliwość, a wolałabym uniknąć tu wątpliwości, bo chodzi przecież o kluczową rzecz. Tak? Jeżeli na podstawie jakiejś interpretacji przepisów musielibyśmy zabraniać Polskiej Akcji Humanitarnej organizowania zbiórki na Sudan, bo już jest w trakcie organizowania Pajacyka, no to mielibyśmy ogromny problem praktyczny.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Magdalena Mlochowska:**

Stąd nasza propozycja. Dlatego ten punkt...

(*Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Proszę mówić do mikrofonu, Pani Minister.*)

Stąd zapisy dotyczące tego, że po upływie terminu...

(*Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Po upływie...*)

My tylko wprowadzamy sankcje wobec tych instytucji, które, mimo że był wyznaczony termin, nie złożyły sprawozdania. I dlatego nie mogą rozpocząć następnej zbiórki.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Dobrze.

Myślę, że to zamkniemy. Zostawiamy to w takiej postaci.

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii
Senatu Jakub Zabielski: Czyli mam rozumieć, że wchodzi ta pierwotna wersja, z dodaniem art. 17?*)

Czyli... Tak.

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii
Senatu Jakub Zabielski: Okej.*)

Proszę, następny punkt. Jesteśmy...

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Proszę państwa, jesteśmy przy uwadze...

(*Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Piętnastej... nie, czternastej.*)

...czternastej. Jesteśmy przy uwadze czternastej. Proszę państwa, w przypadku art. 15 ust. 2 sytuacja jest analogiczna do tej, kiedy usuwaliśmy braki. Zdaniem Biura Legislacyjnego art. 15 ust. 2 powtarza treść art. 10 ust. 1. Dziękuję bardzo.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Proszę bardzo.

**Zastępca Dyrektora Departamentu
Analiz i Komunikacji Publicznej
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Małgorzata Steiner:**

Dla mnie ponownie jest bardzo istotne to, żeby obywatel dowiedział się z ustawy, w jakim terminie może spodziewać się decyzji o odmowie zamieszczenia informacji. To jest kluczowe z punktu widzenia obywatela. Uważam, że powinno to być jasno napisane, czarno na białym, w ustawie – tak żeby do zrozumienia tego nie były potrzebne zaawansowane umiejętności prawnicze.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

**Dyrektor Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Katarzyna Kobierska:**

No i jeszcze z tego przepisu wynika, że odmowa zamieszczenia następuje w formie decyzji administracyjnej.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

To wynika również z art. 15 ust. 1, z wprowadzenia do wyliczenia. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Dobrze, ja myślę... To nie jest kwestia merytoryczna, tylko to jest kwestia...

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski*: Technicznolegislacyjna.)

Technicznolegislacyjna. Ja ją na razie zostawiam... Poprzednią proponowaną poprawkę przejąłem, ale tę zostawiam... To znaczy poprzednio przejąłem pierwszą część...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Siedemnaście... To dotyczy braków, tak...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Proszę państwa, uwaga nr 18 dotyczy... Przepraszam, propozycja poprawki piętnastej dotyczy...

(*Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan*: To znaczy chodzi o art. 18.)

Tak, dotyczy art. 18...

Może jeszcze jedna sprawa, proszę państwa. Przepraszam, że wprowadzę w tym momencie pewne elementy, których nie ma w opinii, ale chciałbym, żebyśmy, idąc chronologicznie, dobrnęli do końca ustawy. Wczoraj w trakcie spotkania rozmawialiśmy o konieczności dokonania modyfikacji w art. 16 i 17 w zakresie sposobu określenia terminów, w których określone sprawozdania powinny być przedstawione – to po pierwsze. A po drugie – chodziło o to, aby zagwarantować jasność, że sprawozdania, o których mowa w art. 16, nie są innymi sprawozdaniami aniżeli te, o których mowa w art. 17. Wiem, że ministerstwo przygotowało w tym zakresie stosowne propozycje poprawek. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Tak, bardzo proszę teraz o ich przedstawienie.

Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner:

To prawda. Gdy przygotowaliśmy się praktycznie do wdrożenia systemu obsługi zbiorów publicznych, rzuciło nam się w oczy, że tym, co nie do końca może być jasne, co nie jest jednoznaczne – a, jak mówiłam wielokrotnie, bardzo zależy nam na tym, żeby zapisy ustawy były jednoznaczne i zrozumiałe dla obywatela – jest to, jak liczone są terminy ujęte w art. 17 oraz jak jest liczony termin, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 2. Dlatego też zaproponowalibyśmy precyzyjne zapisy.

Tak więc art. 16 ust. 2 pkt 2, w którym jest mowa o tym, kiedy należy złożyć sprawozdanie ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar, brzmiałby następująco... Powtarzam, chodzi o art. 16 ust. 2 pkt 2. I tak: sprawozdanie ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar należy

przesłać „w przypadku komitetów społecznych, w terminie 30 dni od zakończenia 12-miesięcznego okresu od zakończenia zbiórki publicznej, a w przypadku, gdy ofiary w tym terminie nie zostaną rozdysponowane – czyli jeżeli potrzeba więcej czasu na ich rozdysponowanie – również w terminie 30 dni od zakończenia każdego kolejnego 12-miesięcznego okresu, aż do momentu rozdysponowania zebranych ofiar”. Wiem, że ten zapis nie jest prosty, ale jest to pewne sprecyzowanie i jeżeli ktoś przeczyta go uważnie, to będzie miał zupełną jasność co do tego, w jakim terminie ma złożyć sprawozdanie.

W art. 17 jest podobny problem. I znowu odczytam zapis, który brzmi skomplikowanie, ale ma tę zaletę, że jest jednoznaczny i kiedy obywatel go przeczyta, to będzie dokładnie wiedział, w jakim terminie ma złożyć sprawozdanie. Tak więc art. 17, który jest artykułem regulującym terminy sprawozdań dla zbiorów trwających dłużej niż rok, brzmiałby w sposób następujący: „Organizator zbiórki trwającej dłużej niż rok sporządza i doręcza ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej w celu zamieszczenia na portalu zbiorów publicznych sprawozdanie: 1) o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1, z podaniem wartości i rodzaju zebranych dotychczas ofiar – w terminie 30 dni od zakończenia każdego 6-miesięcznego okresu prowadzenia zbiórki, przy czym pierwszy okres liczy się od dnia rozpoczęcia zbiórki publicznej; 2) o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 – w terminie 30 dni od zakończenia każdego 12-miesięcznego okresu, przy czym pierwszy okres liczy się od dnia rozpoczęcia zbiórki publicznej, aż do momentu rozdysponowania ofiar”. No i w konsekwencji w art. 18 ust. 1 należałoby usunąć sformułowanie „i art. 17”. Takie precyzyjne poprawki proponujemy. Wydaje się, że, tak jak powiedziałam, one, choć brzmią skomplikowanie, przyczynią się do tego, że zapisy będą jednoznaczne.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Chyba tak.

Proszę, proszę.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Tak. Tak dodatkowo, żeby było konsekwentnie... Mianowicie pani powiedziała tylko o art. 18 ust. 1, a trzeba by było jeszcze do tego dorzucić art. 19 i art. 20 – z nich wyrazy „i art. 17” też powinny wypaść.

Jeżeli chodzi o stanowisko Biura Legislacyjnego, to na teraz nie zgłaszam w jego imieniu zastrzeżeń, jednak zastrzegam sobie czas na przeanalizowanie tego jeszcze raz na spokojnie. Te propozycje też dostałem dzisiaj przed...

(*Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan*: To będzie skomplikowane, tak.)

...posiedzeniem komisji.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Ja to przejmuję.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

To była kwestia art. 16 i 17.

Teraz, proszę państwa, możemy wrócić do mojej opinii, do uwag zawartych w pktcie 15, a dotyczących art. 18.

Mianowicie w art. 18 ust. 1 ustawodawca przesądził, że sprawozdanie sporządza się, proszę państwa, z wykorzystaniem formularza udostępnionego nieodpłatnie przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej. Zabrakło mi, proszę państwa, w art. 18 przesądzenia o tym, kto – choć teoretycznie jest to oczywiste – ma dokonywać zamieszczenia stosownego sprawozdania na portalu. Poza tym w poprzednich przypadkach, tam, gdzie jest mowa o akcie założycielskim, gdzie jest mowa o zgłoszeniu zbiórki publicznej, ustawodawca wyraźnie przesądzał, że ma to robić minister, a w przypadku sprawozdań ustawodawca jak gdyby zastosował trochę inną metodologię zapisania określonej treści. To jest pierwsza sprawa.

Druga sprawa. Pojawia się pytanie o to, ile jest czasu na zamieszczenie określonego sprawozdania na portalu zbiorów publicznych. Proszę zwrócić uwagę na to, że zgodnie z art. 18 minister ma działać niezwłocznie, tak więc tutaj, skoro nie ma żadnych innych terminów, wchodzimy na grunt k.p.a. – niezwłocznie to nie dłużej niż trzydzieści dni. Tak? A jeżeli się okaże, że to nie jest możliwe, to nie dłużej niż sześćdziesiąt dni. W związku z tym... Wskazanie terminów jest o tyle istotne, że z faktem niezamieszczenia sprawozdań na portalu – pamiętacie to państwo z poprzedniej uwagi – wiąże się konsekwencja w postaci odmowy zamieszczenia na portalu informacji o zgłoszeniu zbiórki publicznej. Czyli z jednej strony ustawodawca uznaje, że wszystkie terminy trzeba adresatowi pokazywać, a z drugiej strony ustawodawca nie jest konsekwentny i w odniesieniu do sprawozdań mówi, że będą one zamieszczane „niezwłocznie” i nic więcej na ten temat nie ma. W związku z tym Biuro Legislacyjne proponuje, aby konsekwentnie, tak jak w przypadku innych dokumentów zamieszczanych na portalu zbiorów publicznych, określić w art. 18, kto – czyli minister właściwy do spraw administracji publicznej – i w jakim terminie zamieścić stosowne sprawozdania.

W propozycji poprawki, sformułowanej w pktcie 15 zestawienia uwag, napisałem – chodzi o ust. 2 – że sprawozdania będą zamieszczone „po zweryfikowaniu poprawności wypełnienia pól obowiązkowych sprawozdania”, jednak z tego elementu w ust. 2 się wycofuję. Tak więc propozycja poprawki, jeżeli chodzi o ust. 2, brzmiałaby tak: „Sprawozdania, o których mowa w art. 16, zamieszcza na portalu zbiorów publicznych minister właściwy do spraw administracji publicznej w terminie”... Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Dobra. Trzeba...
Ministerstwo?

Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner:

To znaczy jeżeli chodzi o art. 18 ust. 1, to tutaj z kolei mam o tyle odmienne zdanie, że nie rozumiem, jak można nie zrozumieć, że to minister administracji i cyfryzacji zamieszcza na portalu tę informację.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Chociażby z art. 5 ust. 3 wynika, że jest on administratorem tego portalu, a z art. 16 wynika, że to ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej doręcza się te sprawozdania. Tak że wydaje mi się, że tutaj, no, nie ma konieczności zmieniania czegośkolwiek.

Jeżeli chodzi o sprawozdania i terminy ich przesyłania, to jest to o tyle poważniejsza sprawa, że my w tej ustawie z pełną determinacją, po przeanalizowaniu naszych możliwości, nakładamy na siebie, no, niemalże bezprecedensowo krótkie terminy – tak? – to znaczy trzy i siedem dni na załatwienie spraw. Jest to bardzo mało. Robimy to, bo uważamy, że w większości przypadków może to być potrzebne, może to być potrzebne tym obywatelom, którzy chcą szybko zorganizować zbiórkę publiczną. I jest dla nas bardzo ważne to, żeby tych terminów dotrzymywać. Nie ukrywam, że wymaga od nas dobrej organizacji to, żeby załatwiać sprawy w tempie, w jakim załatwiają je najsprawniejsze firmy prywatne – w tempie, z którego do tej pory administracja nie słynęła, ale już niedługo, mam taką nadzieję, będzie słynęła. Tak? Tylko że to jest z naszej strony bardzo odważny krok i teraz my... Nam zależy na tym, żeby dotrzymywać terminów, ale nie chcemy wprowadzać ich tam, gdzie nie jest to absolutnie konieczne z punktu widzenia obywatela, czyli tam, gdzie nie mówi się o zgłoszeniach... gdzie nie blokuje to zorganizowania zbiórki przez obywatela. I dlatego tak to zapisaliśmy. Nasz obowiązek jest taki, żeby niezwłocznie zamieszczać te sprawozdania na stronie internetowej. Tak więc wydaje się, że nie ma potrzeby, żeby wprowadzać jeszcze specjalną regulację. Wprowadzamy bardzo specjalną regulację co do zamieszczania zgłoszeń, bo od tego bardzo dużo zależy, uważamy jednak, że nie ma potrzeby wprowadzania dodatkowej regulacji. Co nie znaczy, że nie będziemy się starać i załatwiać tego wszystkiego nawet szybciej niż w trzy dni.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Dobrze. Jako były urzędnik administracji publicznej przewidywałem, że taka właśnie będzie odpowiedź.

Przechodząc już do meritum sprawy... Przecież to nie jest kwestia tego, że to będzie weryfikowane, bo, jak rozumiem, sprawozdanie w formie, w której przyjdzie, zostanie po prostu przeniesione w sposób elektroniczny z jednego miejsca do drugiego. W związku z powyższym ta cała robota to jest jeden klik albo dwa razy klik, albo góra trzy, no... W związku z tym to znowu nie jest aż tyle roboty.

**Zastępca Dyrektora Departamentu
Analiz i Komunikacji Publicznej
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Małgorzata Steiner:**

To prawda, to jest klik... dwa razy klik. Wszyscy jednak wiemy, jak wyglądają procedury w administracji publicznej, i to jest tak, że nie zawsze osoba siedząca w danym momencie przy komputerze może coś kliknąć. Gdybyśmy byli firmą prywatną, to dużo łatwiej byłoby nam podjąć się takiego zobowiązania, a tak, no... jest tu jednak pewna konieczność, w pewnym momencie dyrektor musi zareagować, postanowić, że dokumenty muszą przepłynąć itd.

Panie Przewodniczący, my naprawdę kurczowo się tego nie trzymamy, chcemy podwyższać standardy – stąd te terminy, trzy- i siedmiodniowy, na zamieszczanie sprawozdań – ale nie chcemy doprowadzić do pewnej sytuacji. My tutaj mówimy o portalu, który ma obsługiwać od trzech do pięciu tysięcy zgłoszeń rocznie i, docelowo, podobną ilość sprawozdań, a jest dwóch urzędników, którzy to obsługują. Robią to dwie osoby – być może ten zespół zostanie lekko zwiększony, ale na razie nie mamy takich zapowiedzi. Tak że po prostu nie chciałabym, żebyśmy prawnie zobowiązali się do utrzymania standardu, do którego utrzymania również firma prywatna by się nie zobowiązała. Tak? Firmy prywatne co prawda starają się co do zasady zwiększać szybkość procesów i skracają terminy załatwiania spraw, ale jest to możliwe tylko wtedy, jeżeli są przewidziane dłuższe terminy na sprawy bardzo skomplikowane. Tak? I o to tutaj...

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Jeszcze pani minister... Bardzo proszę dopowiedzieć.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Magdalena Młochowska:**

Gdybym jeszcze mogła tylko jedno słowo...

Mianowicie o kliknięciu mówimy tylko wtedy, gdy chodzi o wersję elektroniczną, a istnieje również taka możliwość, że sprawozdanie będzie w postaci papierowej. A także w takim przypadku mamy tylko i wyłącznie siedem dni, i już naszą rolą jest doprowadzić sprawozdanie papierowe do takiej postaci, żeby mogło być umieszczone na portalu. A to jest jednak trochę więcej pracy dla nas niż w przypadku zgłoszenia, które będzie krótsze, mniejsze.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

No, dobrze.

Jeszcze, Panie Mecenasie? Bo my...

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski*: Dziękuję. Nie, nie, proszę państwa, bo...)

Obawiam się, że nie skończymy do wpół do czwartej. A jeszcze chciałbym przeprowadzić dyskusję.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Proszę państwa, chciałbym tylko zwrócić uwagę na to, że pani minister mówi, że terminy będą siedmio- i trzydniowe, tylko że to znikąd nie wynika.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Tak. Tylko że, proszę państwa, proszę pamiętać o art. 15 ust. 1 pkt 2.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

No, dokładnie. Jeżeli minister się, że tak powiem, nie wyrobi i nie zamieści sprawozdania, to konsekwencje tego poniesie organizator zbiórki publicznej, a nie minister. Chciałbym tylko na to zwrócić uwagę.

I jeszcze jedna rzecz, proszę państwa. To nie jest kwestia tego, że my jako legislatorzy nie wiemy, kto zamieści określoną informację – oczywiście, że wiemy. Chodzi o to, że w art. 18 ustawodawca nie uznał za stosowne wskazać, kto ma ją zamieszczać, choć już w art. 10 ust. 1 podchodzi do tego zupełnie inaczej i wskazuje. Dziękuję bardzo.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Nie wiem... Będziemy nad tym głosować.

(*Głos z sali*: Pytanie, czy ktoś przejmuje...)

Właśnie. Czy ktoś z senatorów będzie chciał tę propozycję poprawki przejąć? Nie. Na tym kończymy.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Są dwie uwagi dotyczące ust. 3 i 4 w art. 18.

(*Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan*: Aha, rzeczywiście.)

One mają charakter terminologiczny, ujednolicają terminologię. Chodzi o zastąpienie w ust. 3 wyrazów „przesyłane w postaci dokumentu elektronicznego” wyrazami „sporządzone w postaci elektronicznej”, a w ust. 4 wyrazu „doręczane” wyrazem „sporządzone”.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji
Magdalena Młochowska:**

Proponuję je uwzględnić.

**Zastępca Przewodniczącego
Stanisław Iwan:**

Dobrze. To tę część uwzględniamy. Okej.

Proszę bardzo. Jesteśmy...

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Jesteśmy przy uwadze...

(*Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan*: Przy pktcie 16 zestawienia uwag.)

Tak, przy uwadze szesnastej. Ta propozycja poprawki w związku z przyjęciem poprawek... To znaczy ta uwaga w związku z przyjęciem propozycji dotyczących art. 16 i 17 będzie bezprzedmiotowa – o ile oczywiście komisje przyjmą wspomniane poprawki. Tak.

(Rozmowy na sali)

I teraz, proszę państwa, uwaga dotycząca art. 22. Mianowicie przepis ten stanowi, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się kodeks postępowania administracyjnego. Zdaniem Biura Legislacyjnego przepis ten narusza §4 ust. 4 i §11 zasad techniki prawodawczej. Przepis ten nie ma żadnej wartości normatywnej. Dziękuję bardzo.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Młochowska: Kasia już odpowie, tak?)

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Ministerstwo?

Dyrektor Departamentu Prawnego w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Katarzyna Kobierska:

Naszym zdaniem ten przepis powinien zostać z tego powodu, żeby nie było żadnych wątpliwości co do tego, że w sprawach, które nie są w projekcie ustawy wyczerpująco uregulowane, stosujemy przepisy k.p.a.

Może posłużyć się przykładem ustawy o dostępie do informacji publicznej. Tak naprawdę też mogłoby się wydawać, że – jak zostało napisane w uwagach pana legislatora – dotyczy ona spraw o charakterze administracyjnoprawnym; bo o jakimże niby innym, tak? Jednak w tej ustawie, w ustawie o dostępie do informacji publicznej, jest napisane, w jakim konkretnym przypadku stosuje się przepisy k.p.a., co powoduje, że mimo wszystko powstaje wątpliwość, czy w innych przypadkach, na przykład w odniesieniu do doręczeń, również stosuje się przepisy k.p.a. To znaczy nie ma tak naprawdę jasności, pomimo że sprawa ma charakter administracyjnoprawny. W związku z tym chodzi właśnie o to – tak mnie się wydaje – żeby nie było tych wątpliwości. Ten przepis naszym zdaniem w żaden sposób nie szkodzi, a precyzuje tryb postępowania w pewnych sprawach. Stosujemy wszelkie rygory wynikające z k.p.a. dotyczące... Oczywiście te, które nie są tutaj odrębnie uregulowane.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Proszę bardzo.

Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner:

Jeszcze może pewne uzupełnienie. Dodanie tego przepisu zaproponowało nam Rządowe Centrum Legislacji, a jego podtrzymanie – legislatorzy sejmowi, czyli, no, sy-

tuacja, o której mówi pan mecenas, nie jest chyba tak do końca jasna. W tym momencie faktycznie warto wybrać opcję bezpieczną, czyli zachować ten przepis, żeby nie powstały luki.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Dobra, dziękuję.

Ja tej propozycji nie przejmuję, a czy ktoś inny będzie chciał to zrobić, zobaczymy.

Jesteśmy przy pktcie 18 opinii.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Tak. Uwaga osiemnasta ma charakter czysto technicznolegislacyjny. Zwracam uwagę, proszę państwa, na to, że zmieniając ustawę o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, złamano w art. 36 zasady dotyczące formułowania przepisów zmieniających. Mianowicie przepis art. 36 dokonuje pozornej zmiany art. 15 ust. 1 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli poprzez nadanie mu brzmienia identycznego z tym brzmieniem, które dzisiaj ten przepis ma. Poza tym ustawodawca dokonuje tutaj tak zwanego dorozumianego uchylecia poprzez nadanie odmiennego brzmienia przepisowi, który... to znaczy odmiennie, całkiem odmiennie treści przepisowi, który już jest w systemie.

W związku z tym Biuro Legislacyjne, mając na względzie w szczególności §82 zasad techniki prawodawczej, proponuje nadanie art. 36 brzmienia uwzględniającego ZTP. Dziękuję bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Młochowska:

Przyjmujemy to.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Przyjmują – to mnie cieszy. Myślałem, że znowu będzie jakaś polemika.

Dobrze, proszę.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Jeszcze jedna uwaga.

Proszę państwa, w toku przygotowywania materiału porównawczego dla państwa okazało się, że w art. 29 ustawodawca nowelizuje ustawę, której w systemie nie ma. Mianowicie ustawodawca powinien znowelizować ustawę o stosunku Państwa do Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej, no a wyszło, że nowelizuje ustawę o stosunku Państwa do Kościoła Chrześcijańskiego Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

To jest chyba oczywista sprawa. Państwo się zgadzają. Czyli jest jeszcze propozycja poprawki dziewiętnastej – tak ją nazwijmy. Dobrze.

Proszę państwa, omówiliśmy już uwagi legislacyjne, ale ponieważ...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Chcę zapytać, czy ktoś z państwa senatorów i czy ktoś z państwa gości chce zabrać głos w sprawie ustawy.

Bardzo proszę.

Senator Tadeusz Arłukowicz:

Panie Przewodniczący, ja mam pytanie do pani minister. Chodzi mi o art. 2, w którym zawarty jest katalog, w którym zostało określone, co nie jest zbiórką publiczną. Tak więc według twórców ustawy nie jest zbiórką publiczną przeprowadzanie zbiórki „wśród grona osób znajomych osobiście przeprowadzającym zbiórkę”. Według mnie to określenie jest dosyć szerokie. Powiem o wydarzeniu, jakie miało miejsce w moim mieście. Mianowicie zbiórka była przeprowadzana przez kibiców na stadionie i wówczas padło zastrzeżenie, że była ona niezgodna z prawem. Ta sprawa nawet trafiła na wokandę z tego względu, o ile się nie mylę, że organizatorzy nie posiadali wspomnianych uprawnień.

I tak teraz zastanawiam się... Jeżeli na przykład w gronie, powiedzmy, nawet tysiąca czy dwóch tysięcy osób, które są na stadionie, zbiórkę będą przeprowadzały osoby znane im osobiście, to nie będzie to, jak rozumiem – bo taka jest intencja, prawda? – zbiórka publiczna. Tak? Czyli tu nie będzie spełnienia wymogu co do przeprowadzenia tego typu zbiórki. Tak?

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Bardzo proszę o odpowiedź.

Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner:

Pan słusznie wskazuje na to, że to pojęcie jest nieostre. My faktycznie na wielu etapach, podczas wielu rozmów szukaliśmy sposobu, żeby doprecyzować je tak, żeby zachowało ono swój sens. My z jednej strony chcemy... To znaczy nie chcemy tworzyć fikcyjnego prawa i żądać, żeby każda osoba... Powiedzmy, gdyby musiało być zgłaszane do ministerstwa to, że panowie senatorowie złożyli się na kwiatki dla kogoś, to byłoby to absurdalne. Tak? Podobnie jest w przypadku zbiórek wśród osób, które naprawdę dobrze się znają. Jednak jest mało sposobów, żeby faktycznie pod względem prawnym niejako odciąć te przypadki, jasno oddzielić je od wszystkich sytuacji, które są wątpliwe, o jakich pan mówił. Tak? I w tym momencie ten przepis nie jest stuprocentowo ostry. On w dużym stopniu przypomina sformułowanie, które było poprzednio, a które do tej pory

nie powodowało zbyt wielu wątpliwości interpretacyjnych. Wydaje nam się, że nie idealnym, ale najlepszym możliwym rozwiązaniem tego dylematu jest takie, które z jednej strony nie utrudnia zwykłym ludziom zbierania pieniędzy na jakieś drobne rzeczy wśród grona znajomych, a z drugiej strony... To znaczy z drugiej strony chodzi o to, żeby z nadto nie zawęzić takiej możliwości... Tak? Chodziło nam o to, żeby to prawo było praktyczne i żeby było stosowane.

Tak więc ten wyjątek musi pozostać, a sformułować się go precyzyjnie nie da. Tak myślę.

Senator Tadeusz Arłukowicz:

A może warto byłoby pomyśleć nad tym, żeby ograniczyć ten zapis do szeroko rozumianych miejsc niepublicznych. Nie mówię o domach, tylko... To znaczy mówię po prostu o tym, żeby ograniczyć ten przepis tak, żeby nie mógł być stosowany w miejscach publicznych. Ja rozumiem, że zbiórkę na kwiaty można przeprowadzić, nie wiem, na korytarzu własnego domu, gdziekolwiek w mieszkaniu...

(Głos z sali: A problem z cmentarzem?)

(Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner: Albo zbiórka w kawiarni...)

(Senator Janusz Sepioł: Można zrobić zbiórkę po pogrzebie. Cmentarz to jest miejsce publiczne czy nie?)

Jest, jest. Ale wtedy można zaprosić ludzi w miejsce niepubliczne.

(Wesołość na sali)

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Panie Senatorze, czy w związku z tym chce pan zgłosić poprawkę?)

Nie, ja tylko po prostu zwracam...

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Pan to tylko wyjaśnia? W celu wyjaśnienia...)

...uwagę na to, że według mnie ten zapis...

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Dobrze... On jest szeroki...)

...będzie wykorzystywany do prowadzenia, bez stosownych pozwoleń i bez zgłoszeń, zbiórek mających charakter zbiórek publicznych.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Mogę jeszcze powiedzieć, jakie jest moje zdanie. Myślę, że w tym przypadku lepiej będzie zakreślić szerzej niż wcześniej.

Pan senator Słoń, proszę bardzo.

Senator Krzysztof Słoń:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Pani Minister, mam kilka pytań. Pierwsze dotyczy tego, w jaki sposób ustawa uniemożliwia przeprowadzenie ziórki publicznej osobom, które nie mogą złożyć oświadczeń – bo gdyby takowe oświadczenia złożyły, to od razu byłyby wyeliminowane z możliwości zorganizowania ziórki publicznej – ale takową ziórkę publiczną, oczywiście w nieuczciwym celu, przeprowadzą za pośrednictwem organizatorów... słupów... czy słupy, bo to ładniej brzmi.

Drugie pytanie dotyczy tego, co się dzieje i czy to jest jakaś przeszkoda, jeżeli dwóch lub więcej organizatorów zbiórek publicznych określi ten sam ich cel. W jaki sposób państwo zamierza tę kwestię uregulować i czy w ogóle zamierza wejść w tę materię?

Trzecie moje pytanie dotyczy sytuacji, które niejednokrotnie bulwersują nasze społeczeństwo. Moje pytanie brzmi: w jaki sposób ofiarodawcy, czyli ci, którzy biorą czynny udział w zbiórce publicznej, czyli przekazują jakieś przedmioty lub pieniądze, będą skutecznie informowani o tym, jaka część pieniędzy przez nich przekazanych zostanie przeznaczona na utrzymanie organizatora? Niektóre zbiórki będą trwały kilka miesięcy, nawet więcej niż rok, i może się okazać, że będą one doskonałym źródłem utrzymania dla nieuczciwych organizatorów.

Jeśli wierzyć informacjom, jakie otrzymuję od niektórych obywateli, to pod dosyć ładnie brzmiącymi hasłami określającymi cel zbiórki jako pomoc dla kogoś... Po prostu okazuje się, że później ta pomoc jest niewspółmiernie niższa od kosztów, które organizator uznał jako niezbędne, aby mógł tę zbiórkę przeprowadzić, oraz które uznał za niezbędne do tego, aby mógł mieć, no, mówiąc kolokwialnie, godziwe utrzymanie z tejże zbiórki. Na razie dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę o odpowiedź.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Mlochowska:

Jeżeli chodzi o pierwsze pytanie, to, jak rozumiem, chodzi o sytuację, kiedy osoby, które będą zgłaszane jako organizatorzy zbiórek, faktycznie nie będą ich organizatorami, tylko ktoś będzie się krył za ich plecami. Prawda jest taka, że my pociągamy do odpowiedzialności organizatora zbiórki i jeżeli ktoś decyduje się podpisać jako organizator, to bierze na siebie całą odpowiedzialność. Czyli te osoby w świetle prawa odpowiadają za zbiórkę. My nie możemy wiedzieć, kto, że tak powiem, stoi za ich plecami, bo oczywiście tego nie jesteśmy w stanie na tym etapie skontrolować.

Jeżeli chodzi o drugą rzecz, czyli te same cele różnych zbiórek, to w żadnym razie nie będziemy tego limitować. Rozumiem, że tu przykładem może być zbiórka dla ofiar tsunami czy jakiegoś innego nieszczęścia, sytuacja, kiedy na ten cel zbiera jednocześnie wiele różnych organizacji. Nie widzimy w tym żadnego problemu i nie będzie to w żaden sposób limitowane. Tak jak mówię, jeżeli tylko wniosek będzie spełniał wszystkie wymogi formalne, to będzie on dopuszczony, będzie możliwość zbierania na dany cel.

Jeżeli chodzi o ostatnią rzecz, to tutaj już na etapie zgłoszenia organizator będzie musiał podać szacunkową informację, jaką część środków będzie przeznaczał na tak zwaną obsługę, a nie na sam cel zbiórki. Tak więc już na tym etapie, czyli kiedy pojawi się zgłoszenie na stronie, osoba, która chce decydować się na przeznaczenie środków na dany cel, będzie mogła sprawdzić, jak organizator to

oszacował i ile pieniędzy będzie musiało zostać pochłonięte przez samą organizację, czyli ile nie zostanie przeznaczone na faktyczny cel zbiórki. Drugim takim miejscem jest już potem sprawozdanie, w którym również trzeba będzie wykazać, jaka część środków i w jaki sposób została wydatkowana. Tak więc to będzie podawane na dwóch etapach. I to też jest pewien plus, który tu jest w stosunku do poprzednich przepisów. Wcześniej zgłoszenie leżało tylko i wyłącznie u nas, w urzędzie, nie było dostępne publicznie, a w tej chwili zgłoszenie zawiera informację, jaką część mają stanowić koszty obsługowe. Taka informacja będzie znajdowała się na stronie, tak więc każdy z nas będzie mógł zdecydować, czy wobec danych określonych kosztów obsługowych chce zdecydować się na wsparcie danego organizatora.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Proszę bardzo, pan... Jeszcze raz pan senator Słoń.

Senator Krzysztof Słoń:

Tak, rzeczywiście, organizator musi podać przewidywane koszty niezbędne do zorganizowania i przeprowadzenia zbiórki publicznej, jednak pod hasłem „przewidywane” właściwie nic się nie kryje. On może podać, że przewiduje, że weźmie złotówkę, a później okaże się, że, no, źle to przewidział. Czy państwo go w jakiś sposób pociągniecie za to do odpowiedzialności? Wydaje się, że byłoby uczciwiej, gdyby w ogłoszeniu było jednoznacznie napisane, że na przykład 80% każdej zebranej złotówki będzie brał na swoje utrzymanie i na pensje dla współorganizatorów tejże zbiórki, a tylko 20% przeznaczy na jakiś szlachetny cel.

Jeżeli organizator ma podać na etapie zgłoszenia tylko przewidywane koszty, to rzeczywiście każdy poda... To znaczy każdy będzie chciał wyjść na wielkiego filantropa, a później okaże się, że jednak to wcale tak nie wygląda, bo lwia część środków z przeprowadzonej zbiórki przeznaczono na niezbędne, zdaniem organizatora, cele i potrzeby.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Proszę o odpowiedź.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Mlochowska:

Przede wszystkim w żadnym razie nie ma możliwości podania kwoty, tego, jaki procent kwoty, którą organizator otrzyma, przeznaczy na koszty obsługowe. Oczywiście bardzo dużo zależy od tego, ile otrzyma. Tak? Przeważnie koszty obsługowe są w dużej mierze kosztami stałymi. Wiadomo, że koszty obsługi są po prostu raczej podane szacunkowo. Czyli jeśli ktoś zatrudnia dwóch, trzech czy dziesięciu pracowników, to jest kwestia wyliczenia tego, ile wyniosą ich pensje, jakie będą koszty wysyłki i koszty...

nie wiem, czego, reklamy z tym związanej – koszty, które organizator będzie musiał jeszcze ponieść. I te koszty on szacunkowo podaje.

Z mojego punktu widzenia jest tak: jeżeli ktoś poda szacunkowo złotówkę jako swój koszt, to ja nie dam nic na taką organizację, bo to oznacza również, że tam jest coś niewłaściwego, te koszty gdzieś zanikają, a to nie jest tak, że te sprawy są bezkosztowe. Tak więc oczywiście trzeba też oceniać racjonalność opisu. Drugim miejscem na taką informację rzeczywiście jest sprawozdanie, w którym podaje się już faktyczne koszty i to, jak środki zostały podzielone. I znowu obywatel to oceni. Jeżeli z poprzedniego sprawozdania danej organizacji wyszło, że koszty obsługowe wyniosły 80% całej zbiórki, to następnym razem obywatel może takiej organizacji na żadną zbiórkę pieniędzy już nie przekazać.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Czy to wystarczy?

Tak, kończymy.

Senator Krzysztof Słoń:

Absolutnie nie jestem usatysfakcjonowany taką odpowiedzią. Uważam, że można takim sytuacjom w jakiś sposób zaradzić, Panie Przewodniczący, Pani Minister, określając wzór informacji, jaka będzie przekazywana.

Rzeczywiście gdyby się okazało, że organizator powie, że zatrudnia dziesięciu pracowników i będzie ich chciał utrzymać za środki ze zbiórki, że ma sto samochodów i paliwo do tych samochodów będzie również kupowane za środki z tej zbiórki... No, to byłoby bardziej transparentne, bo tak to rzeczywiście... I to nie będzie żadna kara, że taki organizator drugiej zbiórki już nie przeprowadzi, bo pierwsza może być tak skuteczna dla niego, tak owocna, że rzeczywiście... No, on może przejść raz przez wieś, ale z bardzo korzystnym dla siebie wynikiem. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Panie Senatorze, jesteśmy przed debatą, jeszcze będzie można zgłaszać poprawki i dyskutować, tak że zostawmy to, tak myślę, właśnie na ten moment.

Teraz chciałbym jeszcze spytać pozostałych państwa, gości, którzy do nas przybyli, czy chcą państwo zabrać głos. Nie. Dziękuję bardzo.

W związku z tym przechodzimy do głosowania nad poprawkami.

Panie Mecenasie, bardzo proszę o pomoc w tym dziele, bo jest tego sporo.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Mam nadzieję, że zostanie to przeprowadzone sprawnie. Ja bardzo bym prosił panią dyrektor o to, żeby ze mną czuwała nad głosowaniami. Chodzi o to, żebyśmy się, że tak powiem, nie wywrócili. Będzie dobrze.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Jeżeli chodzi o poprawkę pierwszą, propozycję zgłoszoną przez Biuro Legislacyjne, to ja ją przejąłem i będziemy nad nią głosowali.

Panie Przewodniczący...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...ile jest osób? Mamy kworum, tak? Dobrze.

Kto z państwa jest za? (4)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (1)

Jedna osoba wstrzymała się od głosu.

Przechodzimy do poprawki drugiej.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

W poprawce drugiej chodzi, proszę państwa, o to, aby wskazać, że wyłączeniem objęte są zbiórki w lokalach urzędów publicznych, ale tylko takie, które są prowadzone w ramach zbiórek koleżeńskich.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Tak, omawialiśmy to, ja tę poprawkę przejmuję.

Kto z państwa jest za? (5)

Jednogłośnie za. Nie pytam więc dalej.

Przechodzimy do propozycji poprawki trzeciej.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Poprawka trzecia to jest poprawka zbiorcza dotycząca, jak państwo pamiętacie, tego, czy kwestie związane z komitetem społecznym powinny być regulowane w całości w art. 4, czy też może powinny pozostać w art. 11.

Wypracowaliśmy tutaj pewien kompromis. Proponuje się, aby w przypadku art. 11 zmodyfikować brzmienie ust. 1 w taki sposób, aby odnieść się zarówno do aktu założycielskiego sporządzonego w postaci elektronicznej, jak i do aktu założycielskiego sporządzonego w postaci papierowej. Proponuje się dodanie do art. 11 przepisu określającego, że akt założycielski dostarczony w postaci papierowej ma być podpisany własnoręcznie przez, że tak się wyrażę, członków założycieli.

W ramach tej poprawki proponuje się jednocześnie przeniesienie do art. 4 kwestii rygorów złożenia oświadczenia o niekaralności niezgodnego z prawdą.

Nie pamiętam tylko, Pani Dyrektor, czy myślimy ustalić, że to będzie pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia czy zeznania...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Bez... Tak?

Proszę do mikrofonu, Pani Dyrektor.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Nie, nie... W art. 11 nie będzie rygoru, on pojawi się w art. 4 ust. 3. My tylko rozmawialiśmy o tym, żeby zastąpić wyraz „oświadczenie” wyrazem „zeznanie”. Tak?

Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner:

Mówiąc szczerze, generalnie my nie wiemy, jak to jest po prostu pod względem prawnym.

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: No, ja patrzę na to...*)

Czyli jeżeli rzeczywiście ma pan rację, że to musi być zeznanie, to my nie będziemy się upierać, że to jest oświadczenie.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

No tak jest. Tak jest.

Pamiętacie państwo, że w tej grupie propozycji poprawek jest też propozycja, która dotyczy jednoznacznego przesądzenia o tym, że treścią aktu założycielskiego jest oświadczenie o niekaralności – a więc zmiana art. 4 i dodanie kolejnego elementu aktu założycielskiego. To są te ...

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Tak. Pani minister kiwa głową. Pani minister kiwa głową, w związku z tym tak zmodyfikowane propozycje poprawek – one będą szczegółowo zapisane – przejmują i poddają pod głosowanie.

Kto z państwa jest za przyjęciem tych poprawek? (6)

Jednogłośnie za.

Przechodzimy do kolejnych propozycji.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Proszę państwa, ja tego wyraźnie nie powiedziałem, ale chciałbym, żebyśmy jeszcze ewentualnie przegłosowali proponowane poprawki będące konsekwencjami zmian wcześniej przegłosowanych – zmian w odniesieniu do art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 1 i art. 21 pktu 1. Te propozycje znajdziecie państwo w mojej opinii na stronie 9, u góry.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Czyli w opinii pana mecenasa to jest konsekwencja, a w opinii ministerstwa...

(*Zastępca Dyrektora Departamentu Analiz i Komunikacji Publicznej w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Steiner: Ale o jakie zmiany chodzi? Bo nie jesteśmy...*)

Chodzi o zmiany redakcyjne w art. 13 ust. 1. Mianowicie wyrazy „dołączonymi do niego dokumentami, o których” mają być zastąpione wyrazami „dołączonym do niego aktem założycielskim”. To są konsekwencje zmiany...

(*Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Czyli to jest konsekwencja tej zmiany.*)

Tylko ja niestety nie powiedziałem tego przed głosowaniem i teraz jeszcze raz trzeba te konsekwencje przegłosować.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Pani Minister?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Młochowska: Tak, tylko w przypadku art. 21 był zapis „wzór formularza”...*)

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

To bez „formularza”...

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Młochowska: Tak, tak.*)

To znaczy bez wyrazu „formularza”. Tak, oczywiście.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Dobrze, w takim razie przejmuję też te proponowane poprawki.

Kto z państwa...

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Te poprawki, tak?*)

Tak, te poprawki.

Kto z państwa jest za? (6)

Jednogłośnie za.

Dobrze, Panie Mecenasiu, idzie nam sprawnie.

Przechodzimy dalej.

(*Sygnal telefonu komórkowego*)

Przepraszam najmocniej...

Przechodzimy do kolejnej propozycji, to jest...

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Kolejna, do art. 6. Jak państwo pamiętacie...

(*Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Do art. 6, to jest czwarty...*)

To jest art. 6 ust. 2. Rozmawialiśmy o tym, żeby z art. 6 ust. 2 wykreślić wyrazy „który, w przypadku poprawnego wypełnienia zgłoszenia, zamieszcza informację, o której mowa w art. 10 ust. 2, na portalu zbiorów publicznych”.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

W tym przypadku, jak pamiętam, była zgoda.

W takim razie przejmuję tę poprawkę.

Kto z państwa jest za? (6)

Jednogłośnie za.

Proszę bardzo, idziemy dalej.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Kolejna uwaga dotyczyła, jak państwo pamiętacie...

(Sygnał telefonu komórkowego)

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Przepraszam. Już, teraz nie będzie dzwonił.)

Kolejna uwaga dotyczyła, proszę państwa, kwestii redakcyjnej. Pamiętacie państwo, że rozmawialiśmy o tym, aby w art. 8 wykreślić wyraz „każdej” i na zasadzie pewnego kompromisu zastąpić go liczbą mnogą. Tak więc zmiana dotyczyłaby art. 8, nadalibyśmy przepisowi następujące brzmienie: „Organizator zbiórki zapewnia osobom przeprowadzającym zbiórkę publiczną identyfikatory zawierające imię i nazwisko osoby”... itd.

(Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan: Tak, pamiętamy.)

W art. 13 ust. 1 wyrazy „Każda zmiana” proponujemy zastąpić wyrazem „Zmiana”.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Pani minister się zgadza? Tak.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Mlochowska: Tak.)

Przejmuję.

Proszę państwa, kto jest za przyjęciem poprawki... poprawek? (6)

Jednogłośnie za.

Przechodzimy teraz do omówienia tego, co jest proponowane w pktcie 6 opinii.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

W pktcie 6 proponujemy zamienić skróty na pełne nazwy instytucji.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Przejmuję.

Głosujemy. Kto z państwa jest za? (6)

Dziękuję. Jednogłośnie za.

Przechodzimy do pktu 7 opinii.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Kolejna uwaga dotyczy art. 9 ust. 2. Proponowana jest w niej poprawka redakcyjna mająca na celu wskazanie, kto ma podpisać zgłoszenie w przypadku zgłoszenia elektronicznego. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Była zgoda.

Przejmuję poprawkę.

Kto z państwa jest za? (6)

Jednogłośnie za.

Proszę bardzo, przechodzimy dalej.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

W propozycji poprawki sformułowanej w pktcie 8 opinii chodzi o ujednoczenie terminologii w obrębie całej ustawy, o dostosowanie do terminologii ustawy o podpisie elektronicznym. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Była zgoda, o ile pamiętam, postawiłem tu ptaszka. W związku z powyższym przejmuję tę proponowaną poprawkę.

Kto z państwa jest za? (6)

Jednogłośnie za.

Dziękuję uprzejmie.

Przechodzimy do pktu 9 opinii.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Kolejna propozycja zmiany, określona w pktcie 9 opinii, dotyczy art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 1. Ma ona charakter redakcyjny, chodzi o ujednoczenie terminologii.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Też nie było tu problemów.

Przejmuję tę poprawkę.

Kto z państwa jest za? (6)

Jednogłośnie za.

Przechodzimy do pktu 10 opinii.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Kolejna uwaga dotyczy art. 13 ust. 3. Pamiętacie państwo, rozmawialiśmy na temat rękojmi wiary publicznej w odniesieniu do portalu zbiorów publicznych i na temat tego, w jakim momencie skuteczna jest zmiana członkostwa itd.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Ta propozycja chyba została już chyba przegłosowana...

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Nie, nie była.)

Nie? Została przejęta. Dobrze, głosujemy nad nią.

Kto z państwa jest za? (6)

Jednogłośnie za.

Proszę bardzo, przechodzimy do pktu 11 opinii.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Kolejna uwaga dotyczy art. 14 ust. 1. Chodzi o wyeliminowanie z art. 14 ust. 1 powtórzenia treści art. 10 ust. 1. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Poprawka została przejęta przeze mnie i poddaję ją pod głosowanie.

Kto z państwa jest za? (7)

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do pktu 12 opinii.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Propozycja poprawki ujęta w pktcie 12 dotyczy art. 15 ust. 1 pktu 1 i ma charakter redakcyjny, chodzi w niej o ujednoczenie terminologii ustawy. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Ją też przejąłem i poddaję ją pod głosowanie.

Kto z państwa jest za? (7)

Jednogłośnie za.

Przechodzimy do propozycji poprawki trzynastej. I tu są pewne...

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Tutaj nie... To znaczy oczywiście Biuro Legislacyjne ma swój pogląd, ale ostatecznie stanęło na tym, że w art. 15 ust. 1 pkt 2 na końcu trzeba dodać wyrazy „albo art. 17”.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Dobrze. Przejmuję poprawkę w tej wersji i poddaję ją pod głosowanie.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (1)

Propozycja poprawki czternastej.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Poprawka czternasta dotyczy art. 15 ust. 2, a jej celem jest skreślenie przepisu będącego powtórzeniem art. 10 ust. 1. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Ministerstwo?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Młochowska:

Nie wiem, czy jest jasne, o co tu chodzi. Tak? To znaczy nam znowu chodziło o to, żeby dla obywatela czytającego ustawę było jasne, jakie są obowiązujące terminy. Moim zdaniem nie jest to jasne dla obywatela – to jest jasne dla prawnika, który zrozumiał systematykę tej ustawy. Ja tylko przypominam, o co tu chodzi.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Czy ktoś z państwa chce przejąć tę proponowaną poprawkę? Nie widzę...

W związku z powyższym przechodzimy do propozycji szesnastej.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Przepraszam: do propozycji piętnastej...

Aha, nie... Teraz są dodatkowe propozycje, te zgłoszone przez ministerstwo...

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: ...które dotyczą terminów.)

...dotyczące art. 16, art. 17, art. 18 ust 1.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Tak jest.)

(Głos z sali: I one mają być przegłosowane jako pewna całość?)

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Tak, tak.)

Jako całość, tak.

Kto z państwa...

Przejmuję tę... Czy już ją przejąłem? Chyba przejąłem ją już wcześniej. Tak.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (1)

Poprawka została przyjęta.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Kolejna uwaga, którą przedstawiałem, dotyczyła... Jedna z uwag sformułowanych w pktcie 15 opinii dotyczyła tego, aby wskazać, że to minister zamieszcza sprawozdania oraz wskazać, w jakim terminie to robi. I to jest pierwsza kwestia.

Druga kwestia jest związana z art. 18 i dotyczy zmian terminologicznych w ust. 3 i 4. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Właśnie... Czy ktoś z państwa chce przejąć te...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Pan senator Sepioł przejmuje tę drugą część, tę dotyczącą terminów... przepraszam: tę terminologiczną. W związku z tym tylko tę część poddajemy pod głosowanie.

Kto z państwa jest za? (6)

Kto jest przeciw? (0)
Kto się wstrzymał? (1)
Poprawka w tej części została przyjęta.
Przechodzimy dalej.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Propozycja poprawki szesnastej, wobec przyjęcia zmian dotyczących art. 16 i 17, jest bezprzedmiotowa.

Kolejna propozycja poprawki dotyczy art. 22. Biuro Legislacyjne proponuje skreślić wskazanie, że w sprawach nieuregulowanych stosuje się k.p.a.

(*Głos z sali:* Nie przejdzie.)

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Czy ktoś przejmuje tę proponowaną poprawkę? Nie widzę, nie słyszę...

Przechodzimy do propozycji poprawki osiemnastej.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Osiemnasta byłaby przepisem zmieniającym i dotyczy nadania art. 36 kształtu zgodnego z zasadami techniki prawodawczej.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Poprawkę przejmuję i poddaję pod głosowanie.

Kto z państwa jest za? (7)

Jednogłośnie za.

Propozycja poprawki dziewiętnastej.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

I ostatnia propozycja, dotycząca...

(*Głos z sali:* Art. 29.)

Tak. Chodzi w niej o to, aby nadać ustawie właściwy tytuł.

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Przejmuję tę poprawkę.

Kto z państwa jest za? (7)

Jednogłośnie za.

Proszę państwa, głosujemy nad całością.

Kto z państwa jest za przyjęciem ustawy z przegłosowanymi poprawkami? Kto jest za? (6)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (1)

Komisja przyjęła ustawę z poprawkami.

Dziękuję bardzo.

(*Głos z sali:* Sprawozdawca...)

Jeszcze sprawozdawca.

Kto z państwa jest chętny do sprawozdawania?

(*Głos z sali:* Pan senator Pająk.)

Pan senator Pająk się zgłasza. Proszę bardzo, akceptujemy przez aklamację.

Zamykam posiedzenie komisji. Dziękuję bardzo...

(*Głos z sali:* Nie, jeszcze punkt drugi.)

Oj, przepraszam! Przepraszam, punkt drugi, oczywiście.

Jest jeszcze punkt drugi. Przepraszam.

Dwie minuty przerwy, tak? Ile czasu mamy?

(*Głos z sali:* Pół godziny.)

Pół godziny, myślę, że to...

(*Rozmowy na sali*)

Tak, tak, o 15.30 jest kolejne...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Dobrze, dziękuję.

Dziękuję państwu, dziękuję pani minister, dziękuję osobom towarzyszącym.

(*Przerwa w obradach*)

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Iwan:

Proszę państwa, wznawiamy posiedzenie.

Przystępujemy w tej chwili do rozpatrzenia punktu drugiego.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

To jest bardzo długa ustawa... chciałem powiedzieć: o bardzo długim tytule...

(*Przewodnictwo obrad obejmuje przewodniczący Janusz Sepioł*)

Przewodniczący Janusz Sepioł:

W punkcie drugim jest rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o Policji, ustawy o Straży Granicznej, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o Biurze Ochrony Rządu, ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawy o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw.

Bardzo serdecznie witam gości, na czele z panem ministrem Stachańczykiem.

Proszę pana ministra o zabranie głosu i przedstawienie najważniejszych rozwiązań zawartych w tej ustawie.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Piotr Stachańczyk:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Wysoka Komisjo, ustawa, którą państwo będziecie teraz rozpatrywać, była projektem rządowym dotyczącym funkcjonariuszy praktycznie wszystkich służb, jakie mamy w kraju, zarówno mundurowych, jak i specjalnych. Po zmianach dokonanych w Sejmie dotyczy ona tak naprawdę dwóch zasadniczych elementów – wcześniej zawierała jedno rozwiązanie więcej, o którym powiem na końcu.

Mianowicie ustawa ta zmienia zasady naliczania świadczeń dla funkcjonariuszy na zwolnieniu lekarskim. Dzisiaj jest regułą, że funkcjonariusz na zwolnieniu lekarskim, niezależnie od przyczyny tego zwolnienia, otrzymuje 100% uposażenia. Jest to inne rozwiązanie niż obowiązujące w systemie powszechnym, gdzie absolutną regułą jest 80%. I ta ustawa wprowadza dla funkcjonariuszy właśnie wymiar 80%, wprowadza też jednak pewne wyjątki, tak że to nie jest tak, że zrównuje ona funkcjonariuszy z pracownikami cywilnymi. Mianowicie w przypadku wypadków powstających w związku z pełnieniem służby, choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, wypadku w drodze do miejsca pełnienia służby lub w drodze powrotnej ze służby, wypadku podczas oddelegowania do pełnienia służby poza granicami kraju czy też w przypadku choroby wynikającej z czynów bohaterskich dokonanych w szczególnie niebezpiecznych warunkach, z narażeniem życia w ochronie porządku, bezpieczeństwa publicznego czy nienaruszalności granic Rzeczypospolitej, pozostaje wymiar 100%.

Ustawa wprowadza także szeroki katalog możliwości kontroli zwolnień i kontroli przebywania na zwolnieniach. Jest tu pewna dwukierunkowość, bowiem jest tu i kontrola wykorzystywania zwolnień lekarskich – będą ją prowadzić przełożeni – i kontrola zwolnień lekarskich, czyli prawidłowości ich wystawienia, a tę mają prowadzić komisje lekarskie podległe ministrowi spraw wewnętrznych. Oczywiście ustawa reguluje także kwestię tego, jak mają być dokumentowane zwolnienia lekarskie. I to jest jeden element.

I drugi element regulowany w ustawie. Mianowicie jest nowa regulacja dotycząca tak zwanych nagród rocznych. Do tej pory co do zasady nagrodę roczną w służbach wypłacano w wymiarze wynagrodzenia, które funkcjonariusz otrzymał w grudniu roku, który właśnie się kończył, a w tej ustawie uwzględniono zasadę przeniesioną ze sfery budżetowej cywilnej, która mówi, że jest to 1/12 uposażenia otrzymanego w roku, za który nagroda przysługuje. Tak więc uśrednia się wymiar nagrody, uwzględnia się wynagrodzenie uzyskiwane przez funkcjonariusza w ciągu całego roku.

W ustawie zdecydowanie zwiększa się liczbę przypadków i uprawnień związanych z rodzicielstwem, korzystanie z nich nie wpływa na prawo do nagrody rocznej. To są urlopy macierzyńskie, tak zwane urlopy tacierzyńskie, urlopy wychowawcze, dodatkowe urlopy itd., itd. W tej chwili jest to bardzo szeroka kategoria.

Wreszcie ustawa przewiduje – to dodano w Sejmie – że po dwunastu miesiącach od wejścia jej w życie ministrowie spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i obrony narodowej w zakresie działania swoich formacji przedstawią Sejmowi sprawozdania z funkcjonowania ustawy, w szczególności w zakresie zasadności i skuteczności rozwiązań w niej przewidzianych. Tak naprawdę chodzi o ocenę tego, czy negatywne zjawiska, występujące zwłaszcza w Policji, związane z liczbą funkcjonariuszy na zwolnieniach lekarskich i liczbą dni, podczas których przebywają na tych zwolnieniach, ulegną zmniejszeniu – co jest jednym z celów tej ustawy, choć na pewno nie jedynym – czy też nie.

Ustawa zawierała jeszcze rozwiązanie – to dodam już tylko tytułem wyjaśnienia – które skracало okres, po którym można byłoby zwolnić chorującego funkcjonariusza służb,

z roku do stu osiemdziesięciu dwóch dni, czyli do pół roku. To rozwiązanie zostało jednak w Sejmie odrzucone przez posłów, dlatego z trzech podstawowych rozwiązań, które były w projekcie rządowym, Wysoka Izba będzie rozpatrywać dwa. Dziękuję.

Przewodniczący Janusz Sepiol:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę pana legislatora o przedstawienie uwag dotyczących projektu.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Dziękuję bardzo.

Szymon Giderewicz.

Wysoka Komisjo, Szanowni Państwo, chciałbym przedstawić opinię dotyczącą rozpatrywanej dziś ustawy. Opinia ta została sporządzona w naszym biurze przez panią Beatę Mandyliś, głównego legislatora, i zawiera dziewięć uwag szczegółowych. Jeżeli można, przystąpię do szczegółowego ich omówienia.

Uwaga pierwsza dotyczy ustawy o Policji. Zgodnie z ust. 11 dodawanym do art. 110 ustawy nowelizowanej nakazuje się w przypadku śmierci albo zaginięcia policjanta należną mu nagrodę roczną wypłacić uprawnionym osobom, przy czym wskazuje się na odpowiednie stosowanie ust. 10, który stanowi, że nagrodę roczną wypłaca się w terminie czternastu dni od dnia zwolnienia. Należy zwrócić uwagę na to, że w przypadku śmierci lub zaginięcia policjanta nie następuje jego zwolnienie, lecz wygaśnięcie stosunku służby. W takiej sytuacji uznać należy, że ustawa nie daje jej adresatom możliwości dostatecznie precyzyjnego ustalenia, od kiedy należy liczyć termin czternastodniowy dotyczący wypłaty nagrody rocznej. Proponujemy tutaj stosowną poprawkę.

Brzmienie tej propozycji poprawki, tak jak w uwadze... W wyniku roboczych kontaktów z ministerstwem postanowiliśmy zaproponować trochę inne brzmienie, czyli nie będzie ono takie jak zapisane wprost w uwadze, tylko następujące: „w art. 1 w pkt 2 w lit. h w ust. 11 w zdaniu pierwszym na końcu dodaje się wyrazy «w terminie 14 dni od dnia śmierci policjanta albo stwierdzenia jego zaginięcia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych» oraz skreśla się zdanie drugie”.

Przewodniczący Janusz Sepiol:

Opinia pana ministra?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Piotr Stachańczyk:

Nie wnosimy zastrzeżeń do proponowanej poprawki.

Przewodniczący Janusz Sepiol:

Dobrze.

Propozycja poprawki drugiej.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Druga uwaga jest o charakterze technicznolegislacyjnym i w zasadzie dotyczy wszystkich przepisów nowelizowanych ustaw. Na przykładzie ustawy o Policji, czyli pierwszej z nowelizowanych ustaw, można stwierdzić, że sformułowanie nowo dodawanego art. 121b ust. 2 pkt 5 lit. b zakłada, że istnieją sytuacje, w których poród nie stanowi dla kobiety przeszkody w opiece nad dzieckiem. Wydaje się to w sposób oczywisty niezasadne, stąd proponujemy w ustawie o Policji stosowną poprawkę – w brzemieniu zaproponowanym w opinii – oraz analogiczne poprawki w przepisach pozostałych ustaw, w przepisach dotyczących tego problemu. Dziękuję.

Przewodniczący Janusz Sepioł:

Opinia resortu?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Piotr Stachańczyk:

Nie wnosimy zastrzeżeń.

Przewodniczący Janusz Sepioł:

Propozycja poprawki trzeciej.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Trzecia... Uwaga trzecia, tak jak poprzednia, dotyczy w zasadzie przepisów wszystkich ustaw nowelizowanych rozpatrywaną dziś ustawą. W opinii naszego biura wskazane jest uzupełnienie przepisów tych ustaw o rozwiązanie jednoznacznie rozstrzygające, że stwierdzenie przez przełożonego utraty prawa do uposażenia następuje na podstawie wyników każdej kontroli stwierdzającej nieprawidłowości w korzystaniu ze zwolnienia lekarskiego. Ta uwaga nie jest poparta propozycją poprawki, jednak – również w wyniku roboczych kontaktów z wnioskodawcami ustawy – udało nam się taką propozycję stworzyć. I znów oprę się na przykładzie ustawy o Policji, a brzmienie tej poprawki byłoby następujące: „w art. 1 w pkt 5, w art. 121e w ust. 13 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: «na podstawie ustaleń zawartych w protokole przełożony stwierdza w drodze decyzji utratę prawa do uposażenia za okres, o którym mowa w ust. 3–6»”. Analogiczne poprawki byłyby wprowadzone w pozostałych ustawach dotyczących funkcjonariuszy, z wyjątkiem ustawy o Służbie Więziennej, w przypadku której poprawka ta powinna być pozbawiona wyrazów „w drodze decyzji”, gdyż podejmowanie tego typu postanowienia jest uregulowane w tej ustawie w inny sposób.

Przewodniczący Janusz Sepioł:

To jest bardziej sygnalizowanie problemu niż realna propozycja. Trzeba by mieć teksty wszystkich artykułów...

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Ja dysponuję takim tekstem. W zasadzie poprawka do każdego ze zmienianych przepisów, po kolei we wszystkich tych ustawach, brzmiałaby w następujący sposób... Zdaniu pierwszemu w ust. 13 należałoby nadać brzmienie: „na podstawie ustaleń zawartych w protokole przełożony stwierdza w drodze decyzji utratę prawa do uposażenia za okres, o którym mowa w ust. 3–6”. Byłoby tak wszędzie z wyjątkiem ustawy o Służbie Więziennej, w przypadku której ta poprawka byłaby bez wyrazów „w drodze decyzji”.

Przewodniczący Janusz Sepioł:

Dobrze.
Opinia pana ministra?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Piotr Stachańczyk:

Nie wnosimy uwag do proponowanej poprawki.

Przewodniczący Janusz Sepioł:

Dobrze. To była propozycja poprawki trzeciej.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Teraz uwaga czwarta. Ona w zasadzie została skonsumentowana w propozycji z uwagi trzeciej, gdzie już wprost przesądzone, że ma być decyzja, ale wynikało to z przepisów ustawy. To byłaby poprawka technicznolegislacyjna.

(Przewodniczący Janusz Sepioł: Uwaga czwarta byłaby skonsumentowana...)

Tak, skonsumentowana.

Piąta uwaga dotyczy wszystkich zmienianych ustaw, bo jest w nich zawarty przepis, który stanowi, że środki finansowe uzyskane z tytułu zmniejszenia uposażeń policjantów w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim przeznacza się w całości na nagrody za wykonywanie zadań służbowych w zastępstwie policjantów przebywających na zwolnieniach. W naszej opinii zasadne jest doprecyzowanie w przepisach poszczególnych ustaw, które konkretnie kwoty wzbogacą fundusz na nagrody. Tak więc należałoby rozstrzygnąć, że są to środki z tytułu zmniejszenia uposażeń, w tym środki z tytułu zmniejszenia uposażeń, które będą szczególnym następstwem uprzednio przeprowadzonej kontroli. Proponowana poprawka miałaby następujące brzmienie... Znów miałaby ona brzmienie różniące się do tego zapisanego w opinii biura. Proponujemy zmianę w ustawie o Policji, a także analogiczne zmiany we wszystkich pozostałych nowelizowanych ustawach. I tak: „w art. 1 w pkt 5, w art. 121g w ust. 1 wyrazy «z tytułu zmniejszenia uposażeń policjantów w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim» zastępuje się wyrazami «z tytułu zmniejszeń uposażeń policjantów w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim» – i tutaj byłoby doprecyzowanie

– o których mowa w art. 121b ust. 1 oraz art. 121e ust. 3–6”. Ta propozycja poprawki w przypadku każdej kolejnej ustawy wymagałaby oczywiście odpowiedniej modyfikacji, jednak jej merytoryczna wartość byłaby taka sama.

Dodatkowa poprawka dotyczyłaby odpowiedniego przepisu ustawy o Służbie Więziennej, który zawiera w tej chwili upoważnienie do wydania rozporządzenia przez właściwego ministra. W konsekwencji trzeba byłoby zmienić również ten przepis. Propozycja poprawki końcowej miałaby następującą postać: „w art. 9 w pkt 8, w art. 205 w pkt 3 wyrazy «o którym mowa w art. 60f» zastępuje się wyrazami «o których mowa w art. 60c ust. 1 oraz art. 60f ust. 3–6»”.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych
Piotr Stachańczyk:**

Nie zgłaszam uwag do proponowanej poprawki.
(*Brak nagrania*)

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Kolejna propozycja poprawki składałaby się w zasadzie z trzech poprawek, czyli z poprawki do ustawy o Służbie Granicznej, z poprawki do ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i z poprawki do ustawy o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego. W przepisach tych ustaw proponujemy skreślić zbędny przecinek. Analogiczne przepisy w pozostałych zmienianych ustawach tego przecinka nie zawierają, stąd, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, proponujemy ujednoczenie wszystkich rozwiązań.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych
Piotr Stachańczyk:**

Nie mam zastrzeżeń co do przecinka... Nie wnoszę zastrzeżeń do proponowanej zmiany.

Przewodniczący Janusz Sepioł:

I propozycja poprawki siódmej.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Ta uwaga dotyczy już tylko ustawy o Straży Granicznej. Nowo dodawany art. 113a w ust. 11 stanowi, że w przypadku śmierci lub zaginięcia funkcjonariusza pozostających w związku ze służbą nagrodę roczną wypłaca się niezwłocznie. Z przepisu tego wynika, że funkcjonariusz, który zgodnie z ustawą nabył prawo do nagrody rocznej, traci je poprzez fakt śmierci lub zaginięcia, które nie mają związku ze służbą. Jest to rozwiązanie odmienne od tego stosowanego w przypadku innych służb mundurowych, gdzie w przypadku śmierci lub zaginięcia mającego związek ze służbą określane są korzystniejsze podstawy obli-

czania nagrody rocznej niż w pozostałych przypadkach jego śmierci lub zaginięcia funkcjonariusza. Co prawda, propozycja poprawki nie do końca ujednocza przepisy, prowadzi jednak do skreślenia wyrazów „pozostających w związku ze służbą”.

Przewodniczący Janusz Sepioł:

Opinia resortu?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych
Piotr Stachańczyk:**

Nie zgłaszam uwag do proponowanej poprawki.

Przewodniczący Janusz Sepioł:

Dobrze.
(*Głos z sali: Czyli przyjęta.*)

Przewodniczący Janusz Sepioł:

No, poczekajmy.
Propozycja poprawki ósmej.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Kolejna uwaga dotyczy ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i ustawy o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego. Przepisy dotyczące funkcjonariuszy tych służb nie stawiają uprawnień członków rodziny zaginionego funkcjonariusza na równi z uprawnieniami członków rodziny funkcjonariusza zmarłego. Przepisy zmienianych dziś ustaw, te dotyczące uprawnień członków rodziny na wypadek śmierci funkcjonariusza, nakazują stosować te rozwiązania odpowiednio także wtedy, gdy funkcjonariusz zaginie. Proponowane poprawki mają na celu ujednoczenie tych rozwiązań.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych
Piotr Stachańczyk:**

Nie mam zastrzeżeń.

Przewodniczący Janusz Sepioł:

Dziewiąta.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Jest to już ostatnia uwaga, natury bardziej ogólnej, a dotyczy ona przepisów ustawy o Służbie Więziennej. Przepisy tej ustawy przewidują możliwość pozbawienia funkcjonariusza prawa do uposażenia oraz kwestionowania przez przełożonego bohaterskiego charakteru czynu funkcjonariusza nie w drodze decyzji. Oznacza to, że od

takiego rozstrzygnięcia przełożonego funkcjonariuszowi nie będzie przysługiwać ani odwołanie do przełożonego, ani skarga do sądu administracyjnego, on tylko będzie mógł dochodzić swoich uprawnień na drodze postępowania cywilnego przed sądem pracy. Jest to odmienne rozwiązanie niż to stosowane w przypadku pozostałych służb – stąd nasze pytanie o przyczynę takiego rozróżnienia i o to, czy jest ono faktycznie intencją ustawodawcy.

Przewodniczący Janusz Sepioł:

Tak. Czyli jest to tylko wątpliwość bez propozycji poprawki.

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz*: Tak, to jest tylko wątpliwość.)

Dobrze.

Proszę państwa, przechodzimy do dyskusji.

Przede wszystkim o zabieranie głosu proszę senatorów. Prosiłbym także o ewentualne zgłaszanie wniosków legislacyjnych bądź przejmowanie propozycji poprawek, które omówił pan legislator, oczywiście jeżeli ktoś z państwa chce je przejąć.

Pan senator Meres zgłasza się do głosu.

Proszę bardzo.

Senator Zbigniew Meres:

Bardzo dziękuję, Panie Przewodniczący.

Przede wszystkim chciałbym podkreślić, że to, o czym pan minister powiedział, czyli że nastąpiło odejście od zmiany wspomnianego okresu z roku do pół roku, jest bardzo ważne. To jest bardzo dobra zmiana i dobry kierunek. Również niezwykle istotne jest to, że po roku dokonana zostanie ocena tego, jak funkcjonuje ten przepis.

Niemniej jednak chciałbym zadać parę pytań. Mianowicie według wyliczeń i ustaleń zebranych w związku z rozpatrywaną ustawą wskaźnik zwolnień lekarskich – czyli liczba dni zwolnienia przypadająca rocznie średnio na jednego ubezpieczonego w ZUS – wyniósł i w 2010 r., i 2011 r. czternaście dni. A średnia absencja chorobowa w Państwowej Straży Pożarnej – przepraszam, ale bardziej będę się kierował doświadczeniem tej formacji – wyniosła w 2010 r. siedem dni, a w 2011 r. osiem dni. Pod zestawieniem, z którego zaczerpnąłem te dane, projektodawcy zamieścili następującą ocenę: „Powyższe dane wskazują na konieczność nowelizacji obowiązujących przepisów poszczególnych ustaw pragmatycznych formacji mundurowych w zakresie otrzymywania uposażenia w okresie przebywania na zwolnieniach lekarskich”. Jak wynika z przytoczonych danych, absencja chorobowa funkcjonariuszy PSP jest dwukrotnie niższa niż średnia absencja chorobowa w gospodarce narodowej.

W związku mam z tym następujące pytania. Czy są merytoryczne podstawy wynikające z danych statystycznych dotyczących badań lekarskich, które pozwalają przyjąć, że strażacy jako populacja są wielokrotnie zdrowsi od innych zatrudnionych w Polsce? Czy takie badania pozwalają na przyjęcie, że średnia absencja siedmio- czy ośmioldniowa, mimo że dwukrotnie niższa niż w gospodarce, nadal jest

zbyt wysoka w konfrontacji ze stanem zdrowia całej populacji? To są pytania ogólne, tak więc jeżeli nie będę mógł dostać na nie odpowiedzi teraz, to bardzo proszę o nie na piśmie. Jaką finansową oszczędność PSP przyniesie zmiana wysokości uposażenia w trakcie choroby? Czy celem nowelizacji jest dalsze zmniejszenie absencji chorobowej w PSP? Czy istniejące procedury pozwalają wyeliminować ryzyko związane z udziałem w akcji strażaków osłabionych chorobą? Czy jest już przygotowana lista chorób, które uzasadniają wypłatę 100% wynagrodzenia za czas absencji?

I kolejne pytania. W uzasadnieniu czytamy, że niektórzy funkcjonariusze mogą traktować zwolnienie lekarskie jako formę dodatkowego urlopu. Proszę o informację, ile przypadków takiego wykorzystania zwolnienia lekarskiego stwierdzono w PSP, w Państwowej Straży Pożarnej, w ostatnich latach i ile postępowań karnych wszczęto w sprawie takich nadużyć. Proszę również o informację, jak często funkcjonariusze poszczególnych służb resortu mają do czynienia z zagrożeniem życia i zdrowia. To też jest dość istotna statystyka.

I żeby już później nie zabierać głosu, podzielę się jeszcze z państwem pewnymi uwagami, które w pewnym sensie mogą wskazywać na konieczność wprowadzenia jeszcze jednej poprawki. One wynikają też z kierowanych przez środowiska mundurowe pytań. Czy w art. 3 zamiast zapisu „strażak może być kierowany” nie powinien być zapis „strażaka kieruje się”? Sensem tego przepisu jest określenie, kiedy strażaka należy skierować na komisję lekarską z urzędu, a kiedy uwzględnić ewentualny wniosek strażaka. W tej chwili nie potrafię tego ocenić pod względem legislacyjnym, jednak bardzo proszę o zwrócenie na to uwagi.

I może jeszcze jedno pytanie, dotyczące wprowadzenia zasady sześciu miesięcy uprawnień, pół roku służby, żeby móc otrzymać nagrodę w danym roku. Poprzednie przepisy tego nie ograniczały, tak więc pytam po prostu formalnie, z czego to wynika i jaki to ma sens.

Następna sprawa, art. 3 noweli i art. 105e. Kiedy czyta się ten artykuł w całości, to można dojść do wniosku, że projekt przewiduje, że jakkolwiek praca podczas zwolnienia lekarskiego będzie wykorzystaniem niezgodnie z przeznaczeniem...

(*Przewodniczący Janusz Sepioł*: Który to jest artykuł?)

To jest art. 3 – art. 105e ustawy o Państwowej Straży Pożarnej. Art. 1 dotyczy Policji, art. 2 – Straży Granicznej, a art. 3 – PSP. I tutaj mam pewną wątpliwość, bo jeżeli...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

To jest art. 105e.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

W pktcie 6 ust. 6...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Art. 3, to, co dotyczy PSP. Oczywiście to można przenieść na pozostałe służby. Pan przewodniczący zaraz to na pewno znajdzie.

Podam stronę druku... To jest strona 21. Tak?

(*Głos z sali*: Tak.)

Zaraz, zaraz... to jest art. 105e. Mówię o całym artykule, żeby móc to odnieść do... Tam jest kilka regulacji, które mówią o tym, jak za zgodą realizuje się dodatkową pracę zarobkową. I tu jest pewna wątpliwość. Jeżeli taka zgoda na przykład dotyczy informatyka, który opiekuje się

dzieckiem, a który może swoją robotę wykonać w domu, to jest tu problem tego, czy w całości jest to odpowiednie do tego zapisu.

(Przewodniczący Janusz Sepioł: Art. 105e...)

Tak, tak. Ja odnoszę się do całości, niejako pytając. Te regulacje wprowadzają ograniczenia, które są na tyle duże, że jakby stawiają na równi pracę zarobkową z pełnieniem służby. Nie chcę omawiać każdego artykułu, ja tylko zgłaszam uwagę, mówię o tym, że chyba należałoby się zastanowić, w jaki sposób tenże artykuł – który rzeczywiście zawiera sporo regulacji – wpływa na możliwość skontrolowania człowieka, który przebywa na zwolnieniu lekarskim. Jak wpływa on na przykład na możliwość stwierdzenia, że dana osoba – na przykład informatyk – mając zgodę przełożonego na realizację jakichś zadań, tę robotę w końcu wykonała. Rozstrzygnięcie jest tu trudne. I takich sytuacji dotyczy moja wątpliwość. No, ale pan minister na pewno jest zorientowany, wie, jak wygląda sytuacja w tym zakresie, bo na pewno takie uwagi już padały.

Przewodniczący Janusz Sepioł:

Który z panów senatorów chciałby jeszcze zabrać głos?
(Senator Zbigniew Meres: Dziękuję.)

(Senator Stanisław Iwan: Ja chciałbym usłyszeć odpowiedź, jeśli chodzi o tę dziewiątą uwagę...)

No to wobec tego...

(Senator Stanisław Iwan: Ja bym jednak zapytał.)

Proszę bardzo, pan senator Iwan.

Senator Stanisław Iwan:

Chciałbym, żeby jednak ze strony pana ministra padło wyjaśnienie na temat uwagi zawartej w pkt 9 opinii Biura Legislacyjnego. Chciałbym, żebyśmy usłyszeli coś na ten temat.

Przewodniczący Janusz Sepioł:

W tej sytuacji proszę pana ministra o komentarze – do wypowiedzi pana senatora Meresa i do pytania pana senatora Iwana.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Piotr Stachańczyk:

Może zaczniemy od końca, żeby niejako oczyścić teren z kwestii prostszych.

Propozycja poprawki dziewiątej dotyczy ustawy o Służbie Więziennej. Ta ustawa po prostu jest tak skonstruowana, że nie określa w poszczególnych przepisach, w jakim trybie wydaje się orzeczenia czy podejmuje się działania wobec funkcjonariusza, a także, z innej strony, jakie wobec tego funkcjonariusz ma uprawnienia. Jest w niej osobny rozdział, który tego dotyczy, a który jest mniej więcej tak skonstruowany... W pierwszym artykule tego rozdziału, to jest chyba art. 217, jest napisane, że wszystkie sprawy ze stosunku służbowego rozstrzyga przełożony w formie pisemnej. Potem jest napisane, jakie to są sprawy

ze stosunku służbowego. Potem jest artykuł, w którym jest mowa o tym, które sprawy ze stosunku służbowego rozstrzyga się w drodze decyzji, a potem jest artykuł, w którym jest mowa o tym, które sprawy ze stosunku służbowego rozstrzyga się w drodze rozkazu – i w przypadku obu tych artykułów jest określone, jak się można odwołać od tej decyzji czy tego rozkazu. Potem jest ogólny przepis, który mówi, że we wszystkich innych sprawach przysługuje, no, roszczenie... wystąpienie do sądu pracy. Czyli jeżeli coś nie mieści się w tych dwóch artykułach – przełożony może coś zrobić w drodze decyzji i funkcjonariusz odwołuje się od decyzji albo przełożony może coś zrobić w drodze rozkazu i funkcjonariusz odwołuje się od tego rozkazu – to wtedy funkcjonariuszowi Służby Więziennej przysługuje prawo odwołania się do sądu pracy. I ta reguła została wprowadzona nową ustawą Służbie Więziennej, która obowiązuje od 2010 r. A w ostatnim elemencie są sprawy uposażeniowe. W sprawach, w których chodzi o kwestię uposażeń, odpowiedni jest sąd pracy, a ponieważ w Służbie Więziennej jest... To znaczy my zasięgalibyśmy opinii ministra sprawiedliwości i przedstawicieli Służby Więziennej i konkluzja jest taka, że ponieważ dwa elementy, które tam są wymienione – dotyczące pozbawiania uposażenia oraz kwestionowania czynów bohaterkich, których uznanie mogłyby spowodować podniesienie uposażenia – dotyczą szeroko rozumianego uposażenia, to powinno to pozostać niezmienione, czyli strażacy i funkcjonariusze Służby Więziennej będą mogli odwoływać się do sądu pracy.

Teraz jeśli chodzi o to, o czym mówił pan senator Meres, to może zacznę od drugiej części, od spraw drobniejszych. Jeśli chodzi o sześć miesięcy, to my żadnego zapisu o sześciu miesiącach nie wprowadzamy. To, że trzeba mieć pewien okres służby, że trzeba przepracować sześć miesięcy, jest zapisane dzisiaj w art. 95 ust. 4 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej. Trzeba przepracować co najmniej sześć miesięcy w roku, żeby dostać nagrodę roczną. Ten przepis brzmi dokładnie tak: „Okres służby, o którym mowa w ust. 2 – w nim właśnie jest mowa o tym, jak się płaci – nie może być krótszy niż 6 miesięcy kalendarzowych”.

Jeżeli chodzi o drugie pytanie, to przepisy dotyczące kontroli są oparte na systemie kontroli, jaki obowiązuje w ZUS. I to jest odpowiedź. Chyba nikt nie rozważał tego aż tak dokładnie, nie rozważano tego, że w ogóle może być taka sytuacja, że ktoś w tym samym czasie przedstawi zwolnienie lekarskie w jednej pracy, a w drugiej nie. A do tego sprowadza się idea pytania pana senatora. Chodzi o to, czy jeśli strażak jest na zwolnieniu lekarskim, w związku z czym nie ma go na służbie, ale ma zezwolenie na pracę poza służbą, na przykład jako informatyk, siedzi więc w domu i pracuje jako informatyk, czyli wykonuje zadania z drugiej pracy, to jest to właściwe czy niewłaściwe wykorzystanie zwolnienia lekarskiego. Moim zdaniem sytuacja, w której jest się równocześnie chorym i zdrowym nie do końca jest jasna i wydaje się trudna do zaakceptowania.

Mogę powiedzieć jednak na pewno, że ponieważ te przepisy rzeczywiście są oparte na rozwiązaniach zusowskich, to odpowiednie kontrole są przez ZUS prowadzone. Metoda tych kontroli też jest wypracowana. Głównie chodzi tu o wykonywanie czynności, które zamiast poprawiać czyjś stan zdrowia, pogarszają go. Prawda? Choć nie analizowa-

no tych przepisów aż tak dokładnie pod tym kątem, to nie mogę wykluczyć, że sytuacja, kiedy ktoś siedzi czy leży w łóżku, ma komputer i pisze jakiś program, zostanie jak najbardziej zakwalifikowana jako leczenie. No, bo on nic... W zaleceniach lekarskich było napisane, że ma leżeć i się leczyć, a on przecież leży i się leczy. A jeśli chodzi o to, co przy okazji robi, to nie sądzę, żeby jakkolwiek kontroler stwierdził, że on powinien w ramach leczenia odpoczywać też intelektualnie, czyli że nie może pisać programów komputerowych. Jednak jeżeli on zamiast się leczyć, będzie w jakimś odrębnym pomieszczeniu, mieszkaniu, nie wiem... coś będzie robił, składał komputery czy też pójdzie do drugiej pracy, no to wtedy sytuacja na pewno będzie wyglądała, z odpowiedniego punktu widzenia, inaczej.

Jeżeli chodzi o art. 3, to nie do końca wiemy, jaka jest intencja pana senatora. Czy chodzi o to, żeby wprowadzić obligatoryjne badanie przez komisję, jeżeli strażak złoży taki wniosek, czy też chodzi o coś innego? Ten przepis jest tak skonstruowany, że strażak może być skierowany na badania lekarskie z urzędu albo z urzędu i na wniosek. I jest napisane, kiedy i co.

Senator Zbigniew Meres:

Można, Panie Przewodniczący?

Tu chodzi o to, czy właśnie nie powinno to być obligatoryjne. Ponieważ „może być skierowany” oznacza...

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Piotr Stachańczyk:

Ale to, że „może być skierowany”, może dotyczyć tylko sytuacji, kiedy dzieje się to na wniosek strażaka, bo z urzędu przełożony go kieruje. Kieruje. Jeśli uzna, że chce go skierować, to go kieruje – tutaj nie ma kwestii tego, czy może albo czy musi. I pytanie... Chyba że będziemy zakładać, że on musi być... Nie ma przesłanek, które mogłyby tu być wprost wykorzystane. „Strażak może być skierowany do komisji lekarskiej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych: 1) z urzędu lub na jego wniosek – w celu określenia stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej”... I dalej: „2) z urzędu – w celu sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby”. I tu ten element „musi” w sytuacji, gdy funkcjonariusz kierowany jest z urzędu, nie ma trochę sensu, bo po prostu przełożony dochodzi do określonego wniosku i kieruje na badania.

Oczywiście możemy rozważyć – tylko wtedy trzeba by rozważyć zmianę w odniesieniu do wszystkich służb, a tego nikt na żadnym etapie prac nad tą ustawą nie zgłaszał – czy powinien być obowiązek w przypadku, kiedy strażak składa wniosek, że chce być zbadany przez komisję lekarską. Może należałoby to tak zmienić? No, wtedy rzeczywiście... Tak?

Senator Zbigniew Meres:

Po konsultacji z panem legislatorem wycofuję...

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych
Piotr Stachańczyk: Dobrze.)

Rozumiem intencje pana ministra.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Piotr Stachańczyk:

Dobrze. Teraz tak... Proszę państwa, to, co w ten sposób... Może inaczej: w ten sposób doszliśmy do podstawowych pytań pana senatora. Jeśli chodzi o te pytania podstawowe, to trzeba pamiętać, że u podstaw ustawy leżą kilka przesłanek i to one stanowią podstawę jej tworzenia. Pierwszą i niejako najważniejszą przesłanką były względy ogólnospołeczne. Mianowicie nie znajdowano uzasadnienia dla sytuacji, w której za tę samą chorobę – grype, przeziębienie czy inną chorobę niezwiązaną ze służbą – w służbach mundurowych miałyby być, że tak powiem, płacone znacznie więcej niż w pozostałych strukturach państwa. Inaczej mówiąc, jeżeli w jednym pokoju pracują policjant i pracownik cywilny Policji, a ich dzieci chodzą do wspólnego przedszkola, w którym zapanuje grypa i oni jako rodzice zachorują na grype, to policjant dostanie 100% uposażenia, a pracownik cywilny dostanie 80% uposażenia. W wielu wystąpieniach, a także w wielu materiałach prasowych – możecie państwo to sprawdzić – zwracano uwagę na to, że tego typu sytuacja jest trudna do zaakceptowania.

Oczywiście uwzględniono charakter służby funkcjonariuszy służb mundurowych, czyli pozostałe elementy, o których już mówiłem. To znaczy w razie wypadku na służbie jest płacone 100%. Jeśli chodzi o choroby związane ze służbą, to też jest płacone 100%. Jeśli chodzi o wypadki w drodze na służbę i ze służby, to też płacone jest 100%. W przypadku chorób wynikających z działań niebezpiecznych, z działań, które są istotą służby, jak ratowanie ludzkiego życia i zdrowia, też płacone jest 100%. No i oczywiście w przypadku wojska za wszystko, co stanie się za granicą – Policji dotyczy to w mniejszym stopniu, bo mniej jest funkcjonariuszy za granicą, choć już z BOR jest ich tam trochę – za wszystko, co stanie się podczas oddelegowania za granicę państwo płacić będzie oczywiście 100%. I to jest zasadnicza przesłanka, która legła u podstaw tej ustawy.

Oczywiście były też inne przesłanki, choć rzeczywiście może nie do końca wywodziły się one ze problemów w straży pożarnej, bo wywodziły się, niestety, w największym stopniu z problemów w Policji. Skoro w 2012 r. na zwolnieniach lekarskich przebywało prawie 92% policjantów, a każdy średnio przez dwadzieścia cztery dni, to oznacza to, że prawie przez miesiąc nie mieliśmy Policji. Oczywiście nie było tak, że wszyscy poszli na zwolnienia naraz, tylko po prostu... No, nie było, nie było... I jeśli dołożymy jeszcze do tego to, że ludzie przebywają na szkoleniach i że są jeszcze inne okoliczności niebędące zwolnieniem lekarskim, to można powiedzieć, że przez miesiąc, przez dwadzieścia cztery czy dwadzieścia pięć dni w ogóle nie mieliśmy Policji.

I teraz jest pytanie, czy badano... Otóż nie, proszę państwa. My nie mamy danych mówiących o złym wykorzystywaniu zwolnień, bo do tej pory system w ogóle nie zawierał przepisów dotyczących kontroli. Przełożony mógł widzieć lub wiedzieć, że podwładny różne rzeczy robi w czasie urlopu, ale nie mógł...

(Głos z sali: Zwolnienia.)

Przepraszam, w czasie zwolnienia. Ale nie mógł wyśłać kontroli, bo nie było trybu, przepisów, które by na to pozwalały. W związku z tym tego typu danych oczywiście nie ma. Mówiliśmy o tym również w Sejmie.

Jeszcze na moment przejdę do innych danych. Tak więc jeśli chodzi o drugą formację naszego resortu, Straż Graniczną, to w 2012 r. na zwolnieniach przebywało tylko 76% jej funkcjonariuszy, ale za to średnia długość zwolnienia wynosiła trzydzieści pięć dni. Rzeczywiście, przyznaję, a nawiązuję do tego, co powiedział pan senator, że tutaj in plus wyróżniała się Państwowa Straż Pożarna, jeśli chodzi o formacje – nie będę mówił o służbach specjalnych, które w ogóle są drobne i tam tych... Mianowicie w 2012 r. przebywało na zwolnieniach lekarskich 45% funkcjonariuszy PSP, a na jednego będącego na zwolnieniu – podaję wielkości uwzględniające tych przebywających na zwolnieniu – przypadały dwadzieścia cztery dni. W skali całej formacji oczywiście tych dni jest mniej, bo ponad połowa funkcjonariuszy nie była na zwolnieniu. Jest to więc ewidentny wyjątek wśród formacji. Te dane statystyczne, niezależnie od tego, z czego wynikają, też stanowiły przesłankę, która legła u podstaw wprowadzenia tej regulacji.

Pan senator pytał o oszczędności. Chcę powiedzieć tak: nie będzie żadnych oszczędności zewnętrznych, zresztą była o tym mowa przy okazji omawiania jednej z proponowanych poprawek. Mianowicie pieniądze, które pozyska dana formacja z tej różnicy między 100% a 80%, czyli 20%, mają być przekazane – i to jest w ustawie napisane – na fundusz nagród dla funkcjonariuszy. One mają być wypłacone tym funkcjonariuszom, którzy pełnią służbę za tych, którzy są na zwolnieniu lekarskim. Co więcej, mamy nadzieję, że ta ustawa, powodując zmniejszenie liczby zwolnień, spowoduje zmniejszenie liczby nadgodzin, czyli spowoduje, że będziemy mogli usiąść do dalszych rozmów o nadgodzinach. Dzisiaj mamy system, który się sam napędza: nie ma funkcjonariuszy, bo są na zwolnieniu, inni muszą za nich pracować, nie wyrabiają się czasowo, a więc są nadgodziny. Nadgodziny w służbach odbiera się jako dzień wolny, czyli ci, którzy odbierają nadgodziny, mają dzień wolny, dlatego znowu ktoś... I dopóki nie przerwemy w jakimś momencie tego zakłętego koła, dopóty wskaźnik nadgodzin będzie niestety bardzo, bardzo wysoki. A dopóki będzie wysoki, to jakiegokolwiek rozmowy o płatnych nadgodzinach – o czym czasem wspominają związki zawodowe – nie będą możliwe. Niestety, przy tej liczbie nadgodzin nie jest to możliwe.

Przy czym, żeby nie było wątpliwości, dodam, że to nie jest też tak, że nadgodziny w służbach – to pewnie pojawi się podczas jakichś dyskusji – są jako szczególnie złe, że tak powiem, traktowane, bo one są zamieniane na dni wolne. W służbie cywilnej, dla urzędników służby cywilnej nadgodziny ani nie są płatne, ani nie są zwracane w naturze. Po prostu urzędnik ma pracować tyle, ile mu poleci przełożony, a pewność zatrudnienia i dodatkowy urlop są tym, co ma w zamian. Zresztą we wszystkich wspomnianych formacjach dodatkowe urlopy, w tym urlopy zdrowotne, też są.

I wreszcie, jeśli chodzi o listy chorób, to one wydawane są na podstawie ustawy dotyczącej wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Projekt nowej ustawy tego typu jest w tej chwili w Sejmie. Po przedstawieniu sprawozdania

komisji będzie przegłosowany na najbliższym posiedzeniu Sejmu, mam nadzieję, że przynajmniej drugie czytanie będzie w przyszłym tygodniu. Projekt ten zawiera delegacje do wydania rozporządzeń. Te rozporządzenia będą więc wydane i będą – co obiecał minister Sienkiewicz na spotkaniu z liderami związkowymi – bardzo dogłębnie konsultowane ze związkami zawodowymi funkcjonariuszy. Dziękuję.

Przewodniczący Janusz Sepiół:

Dobrze. Dziękuję bardzo.

Tak, zdaje się, że jest to niesłychanie ważna ustawa, zbliżająca wszystkie służby mundurowe do reszty społeczeństwa.

Chciałbym teraz zadeklarować przejście poprawek, konkretnie poprawki pierwszej, poprawki siódmej i poprawki ósmej.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak? Pan minister jeszcze...

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Piotr Stachańczyk:

Ja jeszcze chciałbym, jeśli można...

(Przewodniczący Janusz Sepiół: Tak.)

...zapropionować trzy bardzo drobne poprawki, niezmieniające niczego zasadniczo. My już o nich rozmawialiśmy z Biurem Legislacyjnym. Pierwsza dotyczy art. 15, który zawiera przepis szczególnie, przepis dotyczący wypłaty nagrody za rok 2014. Tam jest taka wyliczanka, jakie okresy niewykonywania zadań służbowych nie wpływają na wymiar nagrody. MSZ zasygnalizował, że powinno być wymienionych jeszcze kilka dodatkowych okresów zwolnienia z powodu wykonywania zadań – w przypadku urodzenia dziecka i konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem. Jest tu więc kilka dodatkowych przypadków. W tej chwili jest tam chyba osiem albo dziewięć przypadków, a doszłyby jeszcze trzy albo cztery. To jest taka dość długa wyliczanka...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Chodzi o art. 15 ust. 1. My przekazaliśmy panu mecenasowi propozycję tej poprawki, czyli przedłużenie tego wyliczenia. Jej wprowadzenie zapewni temu przepisowi stuprocentową zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przewodniczący Janusz Sepiół:

Dobrze. Przejmuję tę poprawkę.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Piotr Stachańczyk:

Druga propozycja dotyczy dalszego artykułu, art. 17. Tam na prośbę... To znaczy są w nim wymienione akty wykonawcze wydane na podstawie różnych ustaw, które to akty zachowują moc, ale nie ma wśród nich aktu wykonawczego dotyczącego Służby Więziennej. Jest więc

prośba kolegów ze Służby Więziennej, żeby dopisać w tym artykule pkt 7. Przedstawiliśmy państwu, jak ta poprawka miałaby wyglądać – jest to zapis, że takie i takie rozporządzenie też będzie pozostawało w mocy nie dłużej niż przez sześć miesięcy.

Przewodniczący Janusz Sepioł:

Tę poprawkę też przejmuję.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Piotr Stachańczyk:

I ostatnia rzecz, już bardzo drobna, dotycząca ustawy o CBA. To jest art. 7... Art. 7 pkt 5 dotyczy art. 102c – c jak Celina.

(Przewodniczący Janusz Sepioł: Art. 102c.)

Art. 102c. Jego początek brzmi tak: „Okres przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza na zwykłym druku zgodnie z przepisem art. 53 ust. 3”. Prosilibyśmy o wykreślenie tekstu zaczynającego się od wyrazów „zgodnie z przepisem”, a kończącego wyrazem „macierzyństwa”. Mianowicie z obecnego brzmienia przepisu wynika, że w art. 53 ust. 3 są jakieś reguły wydawania zaświadczeń lekarskich na zwykłym druku, a tam żadnych takich reguł nie ma, tam jest w ogóle mowa o czymś zupełnie innym. Tak więc to odesłanie z legislacyjnego punktu widzenia jest zbędne. Propozycję poprawki we wspomnianym kształcie przedstawiliśmy panu mecenasowi. Tak więc to by była trzecia... I to tyle. Dziękuję.

Przewodniczący Janusz Sepioł:

Przejmuję to.

Nadamy im numery, będą to poprawki dziewiąta, dziesiąta i jedenasta.

Jeszcze pan senator Meres...

(Senator Zbigniew Meres: Chodziło o to, co pan minister przedstawił w kwestii art. 17.)

Aha, dobrze.

Kto z państwa chciałby jeszcze zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń.

Zamykam dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki ujętej w pkt 1 propozycji Biura Legislacyjnego? Kto jest za? (8)

Kto jest za poprawką ujętą w pkt 7 opinii... Chodzi o wypłatę nagrody niezwłocznie po śmierci lub zaginięciu funkcjonariusza.

Kto jest za? (8)

Poprawka ósma też dotyczy wypłaty nagrody po śmierci lub zaginięciu... Kto jest za? (8)

I teraz trzy poprawki dodatkowe. One nie mogą być przegłosowane łącznie, bo dotyczą różnej materii.

W art. 15 chodzi o warunki wyliczenia nagrody za rok 2014.

Kto jest za? (8)

W art. 17... Proszę mi przypomnieć materię...

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

To jest poprawka, która czasowo utrzymuje w mocy akty wykonawcze.

Przewodniczący Janusz Sepioł:

Chodzi o utrzymanie w mocy aktów wykonawczych. Dobrze.

Kto jest za? (8)

Kolejna poprawka dotyczy art. 7, w którym jest błędne odesłanie. Skreśla się błędne odesłanie.

Kto jest za? (8)

Dziękuję.

Będziemy teraz głosować nad przyjęciem ustawy w całości z poprawkami.

Kto jest za? (5)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (3)

Kto z państwa senatorów jest gotów być sprawozdawcą w sprawie tej ustawy?

Może pan senator Arłukowicz? Miałbym taką prośbę...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Jesteśmy przy służbach mundurowych. Dobrze.

Bardzo dziękuję panu ministrowi, dziękuję państwu.

Proszę państwa, pięć minut przerwy przed następnym posiedzeniem.

(Głos z sali: Trzy. Trzy proponuję.)

Jesteśmy pod presją czasu.

(Koniec posiedzenia o godzinie 15 minut 49)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii